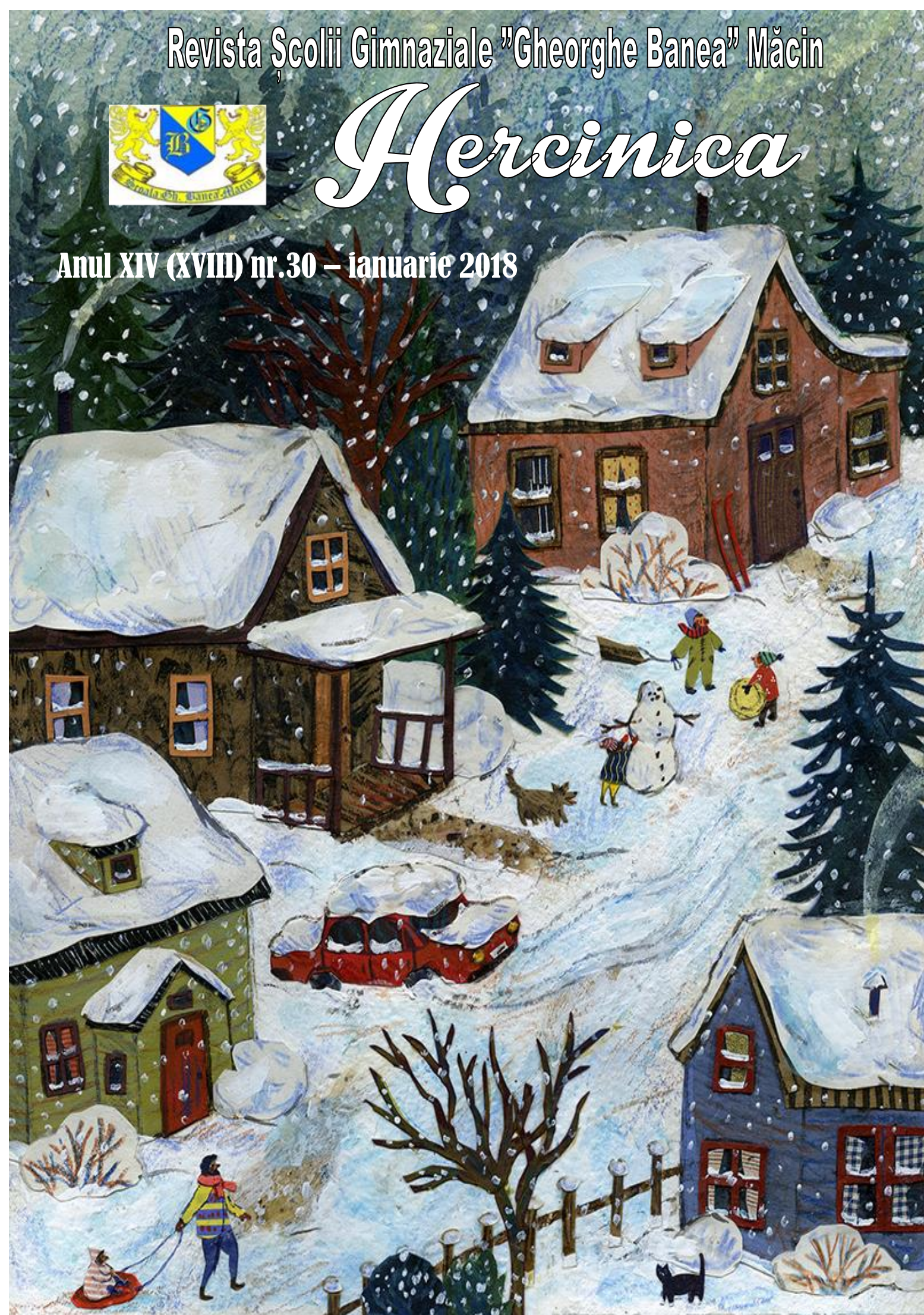

Revista Școlii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Hercinica

Anul XIV (XVIII) nr.30 – ianuarie 2018

Hercinica

Revista Școlii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Sumar

1. Abordarea de tip integrat a conținuturilor învățării.....pag.1
2. Aventură în pădurepag.3
3. Prietenia/ Surioara mea/ Chipul copilăriei.....pag.4
4. Toamna aurie/ Toamna și așternuturile eipag.5
5. Toamna în cuvinte alese/ Toamna, anotimp de dor/Eu, frunza.....pag.6
6. Toamna, anotimp veșnic viu/ Sumbră toamnă/Ploaia.....pag.7
7. Ne lipsești toamnă iubită/ Ploaia/ Luna/ Bert has troubles.....pag.8
8. Legenda apelor sărate/ Povestea unui ghiozdan.....pag.9
9. Iarna/ De Crăciun/ Iarna/. Moș Crăciun/ E pur și simplu iarnă.....pag.10
10. Darul iernii/ Fulgii de nea.....pag.11
11. Cartea, un tărâm al creației/ Poveste de iarnă.....pag.12
12. Împărăția de gheață/ O călătorie în timp.....pag.13
13. Călătorie în timp/ Prietenul.....pag.14
14. Despre prietenie/ Povestea Crăciunului.....pag.15
15. Crăciunul în lume..... pag.16
16. Știința și Dumnezeu..... pag.17
17. Thanksgiving Day Story..... pag.19
18. Interviu cu un profesor..... pag. 20
19. Marea Unire de la 1918..... pag. 21
20. La pas prin....geografie/ Citește și ...ghicește!.....pag. 22
21. Curiozități geografice/Științele în viața noastră/Calculează.....pag. 23
22. Aritmogrif/Știați că.....pag. 24
23. Curiozități din lumea fizicii/Vehicule autonome.....pag. 25
24. Erasmus+ "Break barriers-no prejudices"..... pag. 26
25. Thoughts, impressions pag. 27
26. Amazing experience..... pag. 28

COLECTIVUL DE REDACȚIE

ISSN 2065-9237

FONDATORI: prof. OPRESCU NARCIS DORU, VINGA IOAN

PROFESOR COORDONATOR: GHEORGHE LILIANA, OPRESCU NARCIS DORU

REDACTORI: Gheorghe Viviana, Petroșanu Alessia, Cazacu Teodora, Vargă Florina, Orbeanu Bianca, Belacurencu Claudia, Bucur Georgiana, Stîngă Mălina, Geru Gabriela, Ghiță Gabriel, Anton medeea, Barcan Roxana, Bucur Costin, Popa Sabina, Juverdeanu Anne-Marie, Dinu Marius, Cirease Delia, Dăuceanu sorin, Duduță Simona, Vangheli Andrada, Cănepea Manuela, Marin Robert, Paraschiv Oana, Geru Bianca, Cozma Cristian, Rădoi Alice, Tănase Diana, Buradatencu Luca, inv. Săcuiu Georgeta, Bucur Dorina, PIP Petroșanu Cătălina, prof. Mitu Elena, prof. Gheorghe Liliana, prof. Țurcan Valeriu, Preot Paroh Florin Dumitrel Lungu, prof. Nistor Ioana, Prof. Giurgea Mariu

Profesori îndrumători: prof. Oprescu Narcis Doru, PIP Petroșanu Cătălina, prof. Mitu Elena, prof. Popescu Mădălina, prof. Gheorghe Liliana, prof. Neagu Liliana, prof. Nistor Ioana, PIP Zlate Cristina

Ilustrație copertă: Colectivul de redacție

Editorial

Abordarea de tip integrat a conținuturilor învățării

Educația reprezintă axul principal al formării personalității umane. În această perioadă asistăm la dezvoltarea unei noi abordări educaționale, care determină organizarea și trăirea unor experiențe de învățare ținând seama de cerințele viitorului și de necesitatea producerii unor schimbări dorite în comportamentul copilului de astăzi.

În societatea de astăzi, când explozia informațională conduce nu numai la creșterea cantitativă a cunoștințelor, ci și la esențializare, la integrare iar problemele concrete de viață, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat și nu pot fi soluționate decât apelându-se la cunoștințe, deprinderi, competențe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. În acest sens, elevii trebuie să facă față solicitărilor lumii contemporane, iar școla trebuie să le formeze capacitatea de a realiza transferuri rapide și eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza și de a pune la lucru împreună cunoștințele dobândite.

Abordarea integrată a curriculum-ului pune accentul pe formarea unor competențe, atitudini și valori transversale și transferabile, utile pentru dezvoltarea personală și socială a elevilor. Curriculum-ul integrat presupune o anumită modalitate de predare și o anumită modalitate de organizare și planificare a instruirii ce produce o inter-relaționare a disciplinelor, astfel încât să răspundă nevoilor de dezvoltare a elevilor. Integrarea curriculară își manifestă beneficiile încă de la clasele pre-primare și primare și se datorează atât particularităților de învățare a copiilor, cât și modului de organizare a predării.

Predarea integrată se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a științei cu societatea, cultura, tehnologia. Cu toate acestea, se întâmpină o serie de dificultăți, ce țin în primul rând de schimbarea mentalității cadrelor didactice, înlăturarea comodității, a inerției.

În predarea-învățarea conținuturilor învățământului preuniversitar, este din ce în ce mai prezentă tendința de organizare a acestora dintr-o perspectivă integrată. Integrarea conținuturilor vizează stabilirea de relații strânse, convergențe între elemente, precum: concepte, abilități, valori aparținând disciplinelor școlare distincte.

Din acest punct de vedere, literatura de specialitate identifică următoarele posibilități:

- ♦ Integrare intradisciplinară;
- ♦ Integrare multidisciplinară;
- ♦ Integrare pluridisciplinară;
- ♦ Integrare interdisciplinară;
- ♦ Integrare transdisciplinară.

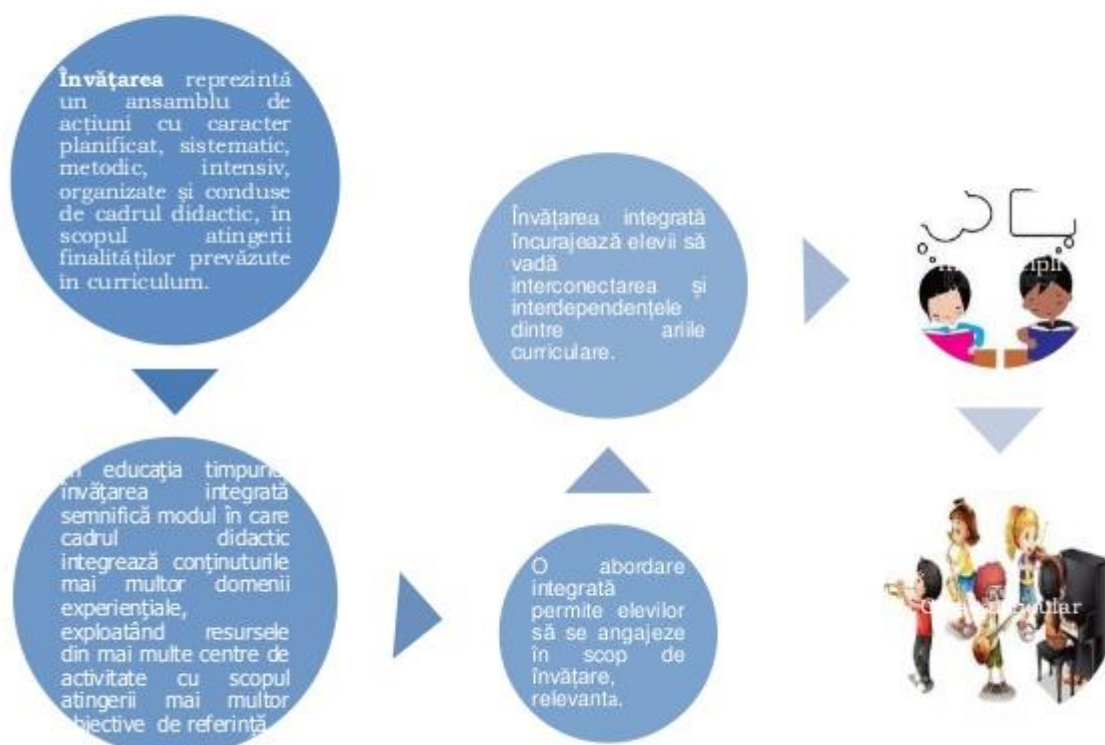
Abordarea integrată a conținuturilor se încadrează în seria noilor orientări educaționale, pe care numeroase cadre didactice au transformat-o de-a lungul timpului din premisă educațională în demers educativ utilizat în mod frecvent în practica de zi cu zi; primează deci, formarea de competente, cunoașterea de tip procedural (asimilarea de informație și operarea cu acestea, iar nu simple acumulări de cunoștințe ca în didactica tradițională. Prin metoda predării integrate, copiii pot să participe, să se implice mai mult, efectiv și afectiv, prin antrenarea unor surse cât mai variate, prin prezentarea conținuturilor cu ajutorul experiențelor diverse, al învățării prin descoperire. Învățarea integrată se reflectă cel mai bine prin predarea tematică, care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii. Procesul educațional trebuie să fie unul creativ, interdisciplinar, complex, să-i stimuleze pe copii în vederea asimilării informațiilor, cadrul didactic realizând un scenariu cât mai interesant al zilei. În vederea realizării obiectivelor propuse pentru fiecare activitate comună se gândește atent repartizarea sarcinilor activităților zilnice la fiecare sector de activitate.

Abordarea integrată a conținuturilor iese din monotonia aceluiași algoritm de predare a unor lecții, elevii sunt stimulați și atrași prin diversitatea activităților de învățare dintr-o singură

oră și prin apariția elementului-surpriză. Se imprimă lecției respective un caracter aparte, diferit de modul de predare tradițional.

Dacă succesul școlar este dat de performanța elevului în cadrul contextelor disciplinare, succesul în viața personală, profesională și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieși din tiparul unei discipline și de a realiza conexiuni și transferuri rapide între discipline, pentru soluționarea problemelor ivite.

ÎNVĂȚAREA INTEGRATĂ

Strategiile specifice educației integrate, deși noi și mult diferite de cele ale educației tradiționale, nu pleacă totuși de la zero, de la un început absolut.

În esența lor, strategiile integrării educative sunt strategii micro-grup activ-participative, cooperative, colaborative, parteneriale, implicante, organizative și socializante, toate aceste atribute permițând și generând tocmai flexibilitatea proprie a acestor strategii și diversificarea lor în procesul de integrare educativă, pentru noi nevoi, situații, cazuri, etc.

Cadrului didactic îi revine rolul de a se orienta spre folosirea celor mai eficiente căi și metode, indiferent dacă ele își au originea într-o alternativă pedagogică modernă sau în pedagogia tradițională. În același timp, cadrul didactic este cel care realizează integrarea, compatibilizarea conținuturilor și stabilește relevanța acestora în raport cu cerințele curriculare și așteptările comunității.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bocoș, M., Chiș, V., *Abordarea integrată a conținuturilor curriculare, particularizări pentru învățământul primar*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2014;
2. Ciolan, L., *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Ed. Polirom, Iași, 2008

Prof. Liliana Gheorghe

Gânduri...gânduri

Aventuri în pădure

Când s-a crăpat de ziuă, Magda și prietenul ei au luat-o din loc. După două ore de mers, au ajuns în cel mai pustiu loc pe care îl văzuseră vreodata: nu se zărea nicio casă și niciun semn de viață. În copacii abia înmuguriți nu era nicio pasăre și totul era învăluit într-o ceață groasă și cenușie. Liniștea profundă le dădea fiori pe șira spinării. Au zărit în fața lor o căprioară care se adăpa din apa limpede a unui râu. Am uitat să vă spun: Magda era însoțită de Pisiul Tanu care era motanul unui vrăjitor. Mama fetei era bolnavă de ceva vreme, iar când acesteia începu să-i fie mult mai greu, Pisiul Tanu i-a sărit în ajutor:

- Stăpânul meu este vrăjitor, are puteri magice, sunt sigur că ar putea să-ți vindece mama.

Acesta locuia în pădure așa că cei doi au pornit-o într-acolo.

Căprioara despre care vă vorbeam, i-a însoțit pe Tanu și pe Magda până la casa vrăjitorului. Intrând în locuință, motanul spuse:

- Stăpâne, am adus cu mine o fetiță prietenoasă, respectuoasă a cărei mama este bolnavă și numai tu o poți ajuta!

- Să poftească !

Magda a intrat salutând politicoasă:

- Buna ziua!

- Bună, copil frumos. Am auzit că ai nevoie de ajutor. Cum te numești?

- Numele meu este Magda și am nouă ani.

- Ce nume frumos! Pentru că am auzit numai lucruri bune despre tine...uite draga mea, acest antidot ce o va însănătoși pe mama ta.

- Vă multumesc! M-ați făcut cea mai fericită...spuse fetița cu lacrimi în lacrimi în ochi.

- Ei.... cred că a venit timpul să ne luăm rămas bun, acum nu mai ai nevoie de mine, miorlăi Tanu .

Fetița îl luă în brațe pe motan, îl mângâie și lacrimile de fericire s-au transformat în lacrimi de

tristețe. Vrajitorul a observat că cei doi s-au atașat foarte mult unul de altul, că erau tare tristi și prietenia lor avea să se destrame. Atunci a luat hotărârea:

- Stii ce, Magda? Văd că ții mult la Tanu și cred că ești destul de mare ca să ai grijă de el.
- Vreți să spuneți că veți accepta prietenia noastră și-l pot păstra pe motan?!
- Măi, măi, ce copil isteț!

De atunci Tanu e prietenul nedespărțit al Magdei, trăiesc împreună cu mama fetei care e sănătoasă acum.

Fetița și Tanu îl mai vizitează din când în când pe vrăjitor, dar nu uită să ia un cub de zahar și pentru căprioară

Cazacu Teodora Georgiana Cls a V-a A

- Pisicile au apărut în Europa în urmă cu 900 de ani înainte de Hristos. Au fost aduse de corăbiile cenicienilor. Cea mai mare rasă de pisici domestice este Ragdoll, iar cea mai mică este Singapura. O pisică domestică trăiește în medie aproximativ 15 ani, iar cele care trăiesc pe străzi trăiesc în medie în jur de 5 ani.
- Pisicile se freacă de oameni pentru a le impregna propriul miros și practic, pentru a-i marca. Prin această modalitate, pisicile vor avea impresia că toți cei care miros la fel ca ele, le aparțin. Mustățile se mai numesc vibrissae sau „păr tactil”, pentru că le ajută să se orienteze în spațiu.

Prietenia

Prietenia este ca o floare,
Este o rândunică zburătoare,
E un sentiment aparte
De care puțini au parte.

Prietenia este o
comoară
O pietricică foarte rară
Pe care toți o pot
primi,
Dar nu știu a o prețui.

Prietenul sa-ți iubești
Când el dă greș
Tu la nevoie să-l ajuți
Și niciodată să nu-l uiți.

Iar dacă timpul vă desparte
Pe fiecare în câte-o parte,
Să nu uitați nici când, nicicum
C-ați fost prieteni foarte buni.

Vargă Florina clasa a VII-a A

Surioara mea

Surioara mea mai mare
Cu care mă-nțeleg prea bine,
Îmi faci zilele ușoare
Ești tot timpul lângă mine!

Suntem de nedespărțit
Și asta e o bucurie.
Ne-am ajutat, nu ne-am mințit,
Ca într-o familie!

Plângem, râdem împreună,
De necazuri ne ferim,
Facem o echipă bună,
Universul cucerim!

Petroșanu Alessia clasa a VII-a B

Chipul copilăriei

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții. Atunci când ești copil nu ai obligații, nu ești stresat pur și simplu te joci în continuu. Dacă ești copil te amuză orice, ești curios, vrei să descoperi multe lucruri noi. Copilăria e cadoul pe care ni-l dă viața.

De exemplu: Mihai Eminescu sau Ion Creangă. Mihai Eminescu când era copil se juca cu broscuțele și îi mai plăcea să citească multe cărți. Poetul a crescut la țară într-un sat sărăcăcios. Cel ce a avut o copilărie luminoasă și fericită și-a adunat comoara nesecată în care-și găsește mângâiere și-n cele mai dureroase clipe ale vieții. Așa a făcut și Mihai Eminescu ca să devină un poet renumit. Ion Creangă în copilărie se ducea la scăldat, fura cireșe și se juca cu prietenii lui. Din aceste întâmplări autorul a putut să-și scrie copilăria într-o carte pe care a publicat-o.

Când eram mai mică bunica îmi povestea despre prerieptele dânselor din tinerețe sau îmi povestea despre „Nică”. Iubeam să ascult năzdrăvăniile lui. Bunica îmi povestea cu mare drag aceste întâmplări înainte să adorm deoarece mie atunci îmi plăcea să le aud. Dânsa îmi spunea și despre „Scufița Roșie” sau „Cei trei purceluși” la fel și pe aceste povești le îndrăgeam foarte mult. Când m-am făcut mai mare am început să citesc poveștile scrise de autori români care mi s-au părut foarte interesante. Unele m-au făcut să plâng, iar alte m-au făcut să râd.

Sincer, nu-mi place copilăria asta modernă deoarece nu ieșim afară să ne jucăm. Stăm în casă și socializăm pe rețelele de comunicare sau ne jucăm pe calculator cu prietenii noștri. Aș fi vrut mereu să am copilărie cum au avut părinții și bunicii mei. Să ies afară și să mă joc cu prietenii mei să nu stau toată ziua pe telefon să pot să comunic cu o persoană față în față.

Pe lângă jocurile de pe telefon îmi place și: **Baba oarba, Remy, Domino, Rațele și vânătorii, De-a v-ați ascunselea, Șotron, Măgarul între oi, Țările, Statuile, Țară, țară**

vrem ostași, 1,2,3 la perete stai și multe altele. Copilăria este regatul unde nimeni nu moare.

Ceilalți copii care sunt de alte etnii se joacă aceleași jocuri pe care le jucăm și noi. Chiar dacă sunt de naționalități diferite vor să fim cu toții prieteni. Copilăria este o lume de miracole și de uimire a creației scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespuns de roua, proaspătă și uluitoare.

Nu aș vrea să cresc aș vrea să rămân copil pentru totdeauna. Îmi place mult să fiu copil. E foarte distractiv. Nu aș vrea să fiu adult deoarece aș avea multe greutăți în cârcă, dar cred că ar fi și o parte bună în a fi adult, aș câștiga bani muncii de mine.

Copilăria este o boală de care scapi pe măsură ce crești! Și mă gândesc adesea la versurile Anei Blandiana:

Copilăria-i o poveste
Ce te cuprinde și apoi te lasă,
Ajungi bătrân, și zici c-a fost frumoasă,
A fost atunci, azi nu mai este.

Învăță să-ți trăiești copilăria
Căci ea se duce-așa rapid,
De n-ai să poți să zici c-a fost frumoasă,
Când s-a pierdut în infinit.

Gheorghe Viviana clasa a VII-a A

Toamna aurie

Zilele se micșorează. Razele soarelui nu mai strălucesc cu putere.

Cu pași domoli se apropie toamna. E adusă de vântul rece care jucându-se printre frunze le trimite în zbor leganate spre pământ. Copacii sunt goi și triști. Păsările călătoare i-au părăsit. Celelalte viețuitoare speriate de adierea rece a vântului își caută adăpost și provizii pentru iarnă. În grădină și pe câmp munca e în toi. Oamenii culeg porumbul, scot cartofii și strâng ultimele zarzavaturi. În livezi și în vii culesul e aproape pe terminate. În curând natura va intra în amorțire. Câmpul acoperit cu vâlul de brumă așteaptă o odihnă bine meritată.

Toamna harnică a acoperit totul cu un covor ruginiu și se duce o dată cu foșnetul frunzelor îngălbenite, luând cu ea parfumul crizantemelor și al tufanelor, aromele gutuilor și al strugurilor.

Toamna este cel mai bogat și cel mai darnic anotimp.

Orbeanu Bianca Ioana clasa a V-a A

Toamna și așternuturile ei

Pe o băncuță din lemn s-au proptit frunzele argintii și aurii care așteaptă venirea frunzelor prietene pentru a se juca în voie. Pe jos te întâmpină covorul roșiatic care se așterne și pe deasupra tufișurilor de o culoare verde închis încă se mai vede o mică rază de soare.

Copacii de toate culorile, pe care poți să-i vezi în drumul tău, te conduc către o căsuță din lemn cu semnificații dobrogene. Păsările zboară cu grijă și își admira copilașii. Dacă urmezi cu atenție o potecă din buturugi, poți ajunge la un iaz unde greierii te pot conduce prin realitate și îți pot spune că frunzele de pe iazul limpede își dau întâlnire doar toamna. Se zărește și un castan care este singur și se simte prost chiar dacă e plin de fructe. Toate aceste fenomene ale naturii formează un basm pe care puțini îl văd cu alți ochii. În depărtare se vede un tunel de frunze cu mii și mii de culori ale toamnei din care n-ai vrea să mai ieși niciodată. După ce m-am despărțit cu greu de acel tunel, am intrat într-o lume imaginară. Acolo se afla o cascadă imensă care curgea într-un lac unde erau și frunze căzute de la un copac acoperit cu mușchi.

Nu aș fi vrut să mă despart de acel Paradis, însă sosirea iernii m-ar fi împiedicat să rămân și să fiu una cu natura.

Belacurencu Claudia clasa a VI-a A

Toamna în cuvinte alese

Soarele a început să răsară încet prin norii negri ce se plimbau pe boltă. Păsările și-au luat rămas bun de la noi și au plecat în țările calde unde aş vrea și eu să fiu.

A început să picure, lovind nemilos frunzele rămase pe crengile copacilor. Florile își închideau pleoapele petalelor și așteptau venirea somnului de iarnă, iar pisica stătea lângă șemineu la căldura focului jucăuș. Mă uit pe fereastră în liniștea domoală a toamnei care și-a luat bilete la filmul anotimpurilor. Vântul adie liniștit în timp ce seară vine în grabă.

Toamna este filmul la care vreau să mă uit neîncetat.

Bucur Georgiana Miruna clasa a VI-a A

Toamna, anotimp de dor ...

Așteptam, de mult, ca mustul parfumat să-mi lase mustață. Dar parcă ți se rupe inima, știind că păsările ce stăteau pe gard sau la geam ca niște ceasuri deșteptătoare, se înalță-n albastrul cerului și dispar ca prin magie. Pe câmpuri, în livezi, numai cât simți parfumul amețitor al fructelor coapte, parcă uiți de tot.

Ți se pare un vis din care nu te mai poți trezi. Cireașa din înghețata cu frișcă e mai coaptă în amiaza mare. Ce ți-ai mai putea dori decât să fii lăsat în pace în brațele naturii pure, dezmiardat de fașa din mătase a ierbii și alintat de razele soarelui?!

Așa se duce după câteva clipe de iubire, toamna - anotimp de dor ...

Sarău Oana clasa a VI-a A

Eu, frunza

Îmi aduc aminte de vremea pe când eram doar un muguraș. Când Soarele mă încălzea cu blândețe ca să cresc și cât de entuziasmată eram să devin o frunză.

Încet-încet ceilalți creșteau și se transformau în frunze frumoase și verzi. Timpul trecea, frunzele celelalte deveneau din ce în ce mai frumoase, dar eu nici măcar nu mă transformasem. În sfârșit, crescusem.

Am petrecut ceva timp împreună cu niște păsărele care cântau așa frumos! Nu trecu mult, iar noi deveneam mai galbene și păsările au plecat.

Acum am rămas în copac doar eu și încă o frunză, amândouă maro și uscate. Privesc în zare la apus și mă gândesc ce bine era înainte și cât de dor îmi e de păsări! Îmi întorc privirea spre surata mea care pornise deja în lungul drum spre sol. Ce greu este să-mi stăpânesc lacrimile! Se pornește o rafală de vânt care mă zboară din copac. Ajung pe pământul rece. Acum, măcar sunt alături de suratele mele. O singură dorință mai am: să mai aud măcar o dată cântecul păsărilor!

Nici nu termină bine frunza de rostit cuvintele, că se și auzi un „trosc”! Aceasta a fost călcată de un copil. Acum ea se rupse în mii de bucățele pe care vântul le suflă.

Cazacu Teodora clasa a V-a A

Toamna, anotimp vesnic viu

Razele zglobii ale soarelui gădila fin clorofila putrezită a frunzelor stejarului. Ici-acolo se poate zări câte o ghindă, care încă nu vrea să se despartă de ramura ce-a crescut-o atâta timp.

Din depărtare, pădurile de foioase și conifere admiră primul clopoțel, care poartă cu mândrie sarcina de a deschide noul an școlar.

Pe câmpul ruginit florile nemuritoare se scaldă în mirosul acrișor al viilor mature, încă neatinse. În înaltul cerului soarele obosit privește cu regret plecarea cocorilor, dar mai ales a cucilor care s-au răsfățat în căldura lui toată vara.

Se-auzea pe-atunci că ar' să vie Iarna, cu frig și ger, cu mult omăt și nu singură, ci va veni cu zgomotosul Crivăț care-l va aduce și pe asprul Vuiet. Toată lumea se pregătea și-și aduna hrană,

făcându-și provizii.

În nordul zonei, în pădurea cu cele mai multe conifere, se jucau ca niște copii, în amiaza mare, două veverițe. Parcă își aruncau mingea una alteia, dar în loc de minge ele aveau o ghindă sau poate o alună.

În tot acest timp, zâna Toamnă își întindea covorul, parcă din metale prețioase, peste ținut. Însă tot din nord Iarna se-apropia cu pași repezi și nu ierta nimic.

Stîngă Mălina clasa a VI-a A

Gânduri...gânduri

Sumbra toamnă

Totu-i ruginiu acum
Dar și monoton.
Noi pornim pe un nou drum
Ca la maraton.

Dar acum ești la sfârșit...
Rămas bun, noiembrie!
Vine iarna negreșit.
Te salut, decembrie!

În această săptămână
Vreau să-ți mulțumesc!
Ești a roadelor stăpână,
Toamnă, te iubesc!

Pentru mine ești o floare!
Dar cu toate astea, știi
Petalele-ți sunt căzătoare,
Anotimp al liniștii!

Petroșanu Alessia Simona Giorgia clasa a VII-a B

Ploaia

E trecut de ora două,
Afară plouă liniștit,
Curând se va crăpa de ziua,
Se-aude-n zare un glas soprit...

Eu stau la geam, că nu am somn
Și număr picături de ploaie.
Mă tot gândesc, nu pot să-adorm,
Și-aștern câteva versuri pe-o foaie.

Toamna este pe sfârșite;
Prea repede s-a terminat!
Doruri încă nedesluite
Mă frământă neîncetat.

Petroșanu Alessia Simona Giorgia clasa a VII-a B

Ne lipsești, toamnă iubită!

Toamna dragă a plecat,
Iarna s-a și instalat
Gerul aspru ne lovește
Si căldura ne lipsește.

Copacii sunt dezgoliti,
Si așteaptă amorțiți
Vântul iute, ploaia deasă,
Recolta de mult culeasă.

Păsările au plecat
Și frunzele s-au uscat,
Toamna și-a pierdut culoarea,
Acum așteptăm ninsoarea.

Ne lipsești, toamnă iubită!
Tu, o zână aurită,
Ai plecat cu păsările
Te-ai uscat cu frunzele...

Geru Gabriela- Teodora
Clasa a VII-a B

Ploaia

Cădeau picături încet
La fereastra mea de-acasă
Și eu notam într-un caiet
Gândurile ce m-apasă.

Priveam cum plouă ne-ncetat,
Dar din 'cel peisaj tăcut
Detaliul mic m-a fermecat:
O picătură ce-a căzut...

Geru Gabriela- Teodora
Clasa a VII-a B

Luna

Prin zarea întunecată
Stele luminează,
Luna palida se-arată
Printre nori înaintază.

Cu cat noaptea-i mai
adâncă
Ea coboară către mine,
Intr-o clipă e în luncă
Apoi pe coline...

Și tot drumul poleieste
Cu perdeaua de lumină
Și pe toți frumos gătește
Lângă apa cristalină.

Geru Gabriela- Teodora
Clasa a VII-a B

Bert has troubles

'Are you happy?' she asked Bert.
'Wait... what happened to your shirt?
Why it is your whole face blue?
Honestly? Can I help you?
You look like you didn't eat
Anyway, you are still sweet.'

She didn't ask about that night,
She didn't ask about his bite...
He tried to steal his neighbour's meal!
He met her dog, he met a frog,
He stumbled, and I tell you
He got coloured all in blue!

Geru Gabriela-Teodora clasa a VII-a B

Debut literar...debut literar

Legenda apelor sărate

Acum mult timp în urmă, trăia un uriaș foarte leneș. El era iubit de toate viețuitoarele.

Uriașul dormea toată ziua, nici la masă nu se ridica să mergă. Îl hrăneau păsările cerului cu tot ce găseau prin pădurile pe care le cutreierau sau prin câmpii.

Într-o zi, în timp ce dormea l-a atins o viespe care l-a înțepat. Uriașul s-a trezit urlând de durere și a început să fugă, plângând. În locul în care pășea se forma o adâncitură în pământ care apoi se umplea cu apă sărată de la lacrimile lui mari.

Uriașul a alergat astfel până când i-a trecut durerea, iar în urma lui au rămas multe lacuri cu apă sărată.

Ghiță Gabriel clasa a IV-a A Step By Step

Povestea unui ghiozdan

Într-o iarnă geroasă, acum mulți ani, în Ajunul Crăciunului, o familie împodobește bradul. Aceasta locuia într-o casă mare împodobită, care strălucea la lumina lunii.

A doua zi dimineață, sub acel brad mare copii au găsit o mulțime de cadouri. Tocmai trecuse Moș Crăciun. Atunci, Maria, care era cea mai mică, și-a desfăcut cadoul și a descoperit într-o cutie roșie, un minunat ghiozdan roz cu inimi, plin cu multe jucării.

După vacanța de iarnă, ea a mers cu noul ei ghiozdan la școală. Când ceilalți copii l-au văzut erau fermecați de strălucirea acestuia, dar Anca, colega de bancă a Mariei era invidioasă pe aceasta din cauza atenției pe care o primea. Toți colegii vroiau să fie prieteni cu ea. Într-una din zile Anca i-a furat un lucru acesteia din ghiozdan, iar în altă zi i l-a rupt. Maria fiind foarte tristă a început să plângă. Doamna învățătoare a întrebat-o de ce plânge și ea i-a povestit tot ce a pățit.

După discuția cu doamna învățătoare și pedeapsa primită, Anca a înțeles că nu a fost bine ce a făcut. Dacă vrei să ai prieteni trebuie să te porți frumos și să îi respecti.

Anton Medeea clasa a IV-a B

Știați că...?

- Toamna, din cauza temperaturilor mici și a luminii scăzute, frunzele nu mai produc clorofilă, pigmentul verde care ajută la captarea luminii solare și stimulează fotosinteza? Pe măsură ce acest pigment se estompează, alți pigmenți precum galben, portocaliu și roșu vibrant ies la iveală.
- Există 2 date diferite la care poate începe oficial toamna? Influențată de rotirea Pământului în jurul Soarelui, data oficială la care începe toamna coincide cu echinocțiul de toamnă care cade pe 22 sau 23 septembrie.
- Echinocțiul înseamnă că ziua este egală cu noaptea în orice loc de pe Pământ?

Iarna

S-aud clopoței în zare
Copilași cu sănii
Vin din deal, în grabă mare
Parcă fac mătăanii.

Iarnă, anotimp de vis
Cu nămeți pân'la fereastră
Toți copiii te iubesc
Bun venit în țara noastră!

Bucur Costin clasa Iⁱⁱ A

Gânduri...gânduri

Iarna

Iarna aceasta e frumoasă
Dar e tare friguroasă!
În casă seara când intrăm,
Poezii noi învățăm.

Când sărbătorile vor veni,
Fericiti din nou vom fi
Și de vom pofti bucate,
Mama ne va da de toate!

Barcan Roxana Clasa a V-a B

De Crăciun

Așteptăm cu nerăbdare
Să ne iasă Moșu-n cale
Cu sacul plin de jucării
Pentru cei mai cuminiți copii.

Stând lângă bradu-
mpodobit,
Moș Crăciun a și sosit.
Pe fotoliu s-așezat
Și colindul a ascultat.

Cadouri el ne-a dăruit,
Noi frumos i-am
mulțumit,
Apoi iute l-am poftit,
La fursecuri și lăptic.

Popa Sabina & Barcan Roxana Clasa a V-a B

Moș Crăciun

Fulgii albi încep să cadă,
Moș Crăciun ca să îi vadă,
Să știe, să pregătească...
Bradul să-l împodobească!

Moș Crăciune, tu să vii,
Cu saci mulți de jucării.
Iar de ești așa de bun,
Ascultă ce vreau să-ți spun:

Tot din sac să-mi dai în dar,
Apoi sacul umple-l iar
Pentru toți copiii care
Au luat o notă mare!

Juverdeanu Andreea clasa a V-a B

E pur și simplu iarnă

Iarna este mai geroasă
A venit cu fulgi și gheață,
Sunt și țurțuri mari și mici
Fluturi albi se-aștern pe-aici.
Au plecat și păsărele
Au fugit de zile grele,
Zâna iarnă înfuriată
A venit cu fulgi deodată.

Cade, cade ne-ncetat
Ninge, ninge colorat,
Culoarea e sidefată
În marmură încrustată.

Norii cern, și cern, și cern,
Drumurile de le-aștern,
Cu fulgi mari picați îndată
Cu-o culoare mininată!

Copacii sunt minunați
Strălucesc, sunt cristalați

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale ”Gheorghe Banea” Măcin

Cu țurțuri sunt cizelați
Îmbrăcați și aranjați.

Andrian Mădălina clasa a V-a B

Darul iernii

Iarna mi-a adus în dar
Un fulg mic, de catifea.
L-am primit cu bucurie
Și l-am pus într-o cutie,
Sa-l păstrez ca amintire...

Din cutia fermecată
Se-auzi un glas plăpând:
- Scoate-mă de-aici, copile,
Eu nu sunt o jucărie,

Sunt un fulgușor de nea!

Am venit sa-ți dau de veste
Că în iarna ce-o să vie
Va fi multă veselie:
Mult omăt ți derdeluș,
Tocmai bun de săniuș.

Hai, copile, ia-mă-n palmă,
Scoate-mă puțin afară,
S-o aștept pe ZÂNA IARNĂ
Cu alai de fulgușori,
Clopoței, colindători.

L-am luat în palma mea,
Dar s-a prefăcut îndată
Într-o lacrimă de apă.

Dinu Mrius clasa a VII-a A

Fulgii de nea

Este o zi foarte răcoroasă de la sfârșitul lunii noiembrie. Cerul este acoperit cu nori cenușii. Deodată, din cerul plumburiu steluțe mici de nea care pluteau încet au început să coboare spre pământ.

Cu emoție am strigat: “Ninge! Ninge!”. Am întins brațele ca fulgii pufoși să-mi atingă palmele. Priveam cu ochii, râzând de bucurie, jocul fulgilor de nea, care semănau cu un roi de fluturi albi. Jucăuși și sclipitori, mă lăsam prinsă în dansul lor.

Ca o adevărată războinică, iarna își așterne mantia albă peste case, peste străzi, peste orașul întreg. Pomii și tufele încărcate de promoroacă îmi farmecă privirea. Totul se îmbracă în albul imaculat al zăpezii. Drumurile devin încet-încet niște oglinzi poleite de soare. Este atât de frumos! Ca-n poveștile pe care mi le citea mama în fiecare seară, când eram mică. Glasul vântului de iarnă parcă îmi șoptește și el povestea lui. Totul în jur mă bucură. Nu mai simt nici gerul.

Am așteptat iarna cu cea mai mare bucurie și nerăbdare, pentru că este perioada în care poveștile prind viață. Ninge peste tot! Nu mă satur privind fulgii de zăpadă. Mi se pare că prima ninsoare este întotdeauna cea mai frumoasă. De ce oare? Poate pentru că atunci simțim fiorul plăcut al anotimpului celui mai așteptat de către copii: iarna!

Fiecare anotimp are farmecul lui dar cred că iarna a fost făcută anume pentru copii. Ca să ne umple inimile cu strălucirea ei, cu steluțele argintii scuturate din cer și cu omătul care ne îmbie la joacă, la săniuș, la bucurii și visuri împlinite.

Cireășe Delia-Amalia clasa a V a A

Cartea, un tărâm al creației

Cartea este un bun drum al cunoașterii și al înțelepciunii. Cărțile sunt ca niște buni prieteni.

Cărțile sunt prieteni reci, dar siguri.-Victor Hugo

Din ele putem învăța multe lucruri bune pe care le putem folosi în viața de zi cu zi. Aflăm mereu cum binele învinge răul și ne integrăm în poveștile pe care le citim.

Unele cărți create, urmează să fie publicate și descoperite de către cititori, altele mor deoarece faima lor nu este așa mare, iar cărțile bătrâne scrise de autori celebri cum ar fi: Ion Creangă, Mihai Eminescu, Ion Luca Caragiale, Mircea Eliade și mulți alții, nu vor muri niciodată, vor rămâne în sufletele noastre. Acestea trebuie prețuite conținutul lor parcă prinde viață și ne dă nouă o senzație foarte frumoasă de a citi o carte până la capăt și de a afla ce se va întâmpla cu personajul nostru preferat.

Fiecare carte are câte o poveste de arătat cititorului, un sentiment de trăit, o taină de ascuns. Toate cărțile sunt speciale în felul lor. Emoțiile acestora când sunt deschise, citite sau li se află minunatele povești sunt unice. Chiar dacă nu sunt însuflețite prin conținutul lor ne dau nouă impresia că ele de fapt au viață. Autorii cărților le scriu pe acestea cu atâta dragoste ca și noi la rândul nostru să le citim cu atâta plăcere.

Eu personal am descoperit cărțile prin intermediul bunicii mele deoarece aceasta îmi spunea mereu câte o poveste interesantă și așa a început să-mi placă să citesc. Am prins drag de fiecare carte citită și fiecare pagină răsfoită. Am foarte mare grijă cu fiecare din cărțile pe care le am. Eu le consider ca niște prieteni care ne îndrumă numai spre bine și din care pot învăța câte ceva folositor în viața de zi cu zi. Iubesc cărțile deoarece acestea îți dau mereu câte o emoție diferită. Unele din ele te țin în susoans deoarece sunt scrise în mai multe volume foarte interesante care se leagă unul de altul.

Cărțile sunt locuri magice unde poți să îți dai frâu liberei imaginații. Cărțile ascund povești inspirate din viața reală ca mai apoi ele să se îmbine cu fantasticul. Ele îți lasă cititorului o experiență plăcută sau neplăcută în funcție de preferințele fiecăruia. Cărțile sunt ca niște albine adună informațiile bune și astfel le duc la stup, iar stupul fiind librăria în care cresc și devin cunoscute în funcție de conținutul lor cum spunea și James Russell „Cărțile sunt albinele care duc polenul însuflețitor de la o minte la alta.”

Autorii cărților își transpun copilăria sau faptele remarcabile din viața lor pe hârtie și astfel se creează o poveste care este apreciată și iubită de o grămadă de lume. Autorii prin creativitatea și imaginația lor, dau viață cărților. O carte trebuie să te țină puțin în susoans ca să o poți numi o carte bună.

După părerea mea fiecare carte trebuie să fie apreciată și să n-o lăsăm să moară în umbra alteia deoarece exista cititori pe care i-ar interesa acel basm. Mie personal îmi plac cărțile și îmi dau o stare de bucurie când încerc să descopăr aventurile lor minunate. Îmi place să mă identific cu personajele mele preferate. De câte ori deschid o carte de atâtea ori sunt curioasă să văd ce se va întâmpla mai departe. Trebuie să înțelegem că lumea cărților e variată, fiecare cititor are voie să-și aleagă ce categorie preferă.

Cartea este un tărâm de creativitate și emoție în care ți-ai putea pierde timpul mereu.

Gheorghe Viviana clasa a VII-a A

Poveste de iarnă

Era o seară liniștită de Decembrie. Era ziua de dinaintea Crăciunului. Toată ziua, cerul gri nu lăsase soarele să privească pamântul acoperit de lapuma rece a iernii. Crivățul aprig se joacă prin văzduh cu norii grei de zapadă, conturându-le forme năstrusnice. Fulgii de nea se rotesc amețitor într-o horă argintie, chemându-ne parcă să ne alăturăm lor în acest dans minunat. O plapumă albă și rece acoperise

pământul negru.

La noi în casă, forfotă mare. Mama făcea din greu cozonaci, iar eu, împreună cu tata împodobeam bradul cu mii de luminițe cu forme și culori diferite foarte frumoase. Deodată se auzi un clinchet de clopoțel și glasuri vesele de copii....erau colindătorii care vin în fiecare an cu colinde, pentru a vesti nașterea Mântuitorului.

Se lasă seara. Luna se ridică elegant ca o regină peste casele acoperite de zăpada pufoasă abia așternută și cu o suflare parcă aruncă bucăți cristaline dintr-o oglindă, făcând zăpada foarte sclipitoare. Cerul era plin de stele luminoase care parcă așteptau și ele venirea moșului. Spre dimineață vraja nopții își pierdea farmecul, iar o perdea de ceață se ivește. Peste puțin timp bătrânul soare își ridică minunatele raze strălucitoare de după munți.

În casa mea era liniste, doar instalația bradului se auzea. Eu mă gândeam la ce oare mi-a adus moșul și așteptam nerăbdător să aud vocea mamei strigându-mă pentru a vedea cadourile mult așteptate.

Nu peste mult timp se auzi ușa, era mama, bucuros am întrebat-o dacă moșul a venit și la noi. Aceasta răspunse ca da, iar eu am sarit bucuros la brad și m-am bucurat de cadourile primite împreună cu familia. După-amiază am ieșit afară împreună cu tata și am făcut un om mare de zăpadă. I-am dat numele, Crăiasa fulgilor de nea, deoarece era făcută din mii și mii de fulgi strălucitori. Ne-am distrat de minune. Spre seară am mâncat cina în familie cu rudele și am sărbătorit venirea Crăciunului.

A fost un Crăciun de neuitat.

Dăuceanu Sorin clasa a VII-a A

Împărăția de gheață

Nu știu cum, dar ajunsesem la Polul Sud și nu era frig. Priveliștea era frumoasă, iar zăpada strălucea cu putere.

Deodată văd niște umbre mișcătoare care veneau spre mine. Era o familie de pinguini albaștri care încercau să se încălzească. Doi pui mici și jucăuși au venit la mine și m-au luat de mână. Părea că ceilalți dansează, iar micuții voiau să danseze cu ei. Bineînțeles că am acceptat și, sincer să zic, îmi părea că dansam chiar „dansul pinguinului”.

Apoi, din senin, a dispărut tot! Ma trezesc în camera mea și sesizez că a fost doar un vis. Lângă mine stătea un pinguin micuț de pluș care semăna cu cei din visul meu. Ce ciudat a fost totul!

Cazacu Teodora clasa a V-a A

O călătorie în timp

Era o zi de vară caldă. Soarele se înălțase falnic pe cerul senin. Eu stăteam în casă la televizor și mă uitam la un documentar despre oamenii preistorici. Am aflat multe lucruri fascinante despre aceștia cum ar fi că foloseau niște tehnici foarte interesante de a vâna animale și de a o prepara cu focul, pe care tot ei l-au decoperit.

Mi-aș fi dorit foarte mult să îi văd dar știam că asta nu e posibil. Așa că am ieșit afară ca să iau o gură de aer și să mă joc cu prietenii mei care erau și ei interesați de oamenii preistorici. Când am vrut să ies afară am pătruns într-o altă lume ciudată. Prima dată m-am speriat nu știam unde mă aflu, nu eram în niciun caz în curtea mea, dar unde eram? Am bănuțat că poate visez că nu ar fi realitate, nu aveam cum să pașesc așa dintr-o lume în alta. La un moment dat am văzut niște oameni preistorici care încercau să-și prindă hrana. Și atunci mi-am dat seama că am călătorit în timp până în

epoca preistorică. M-am bucurat extrem de tare că am ajuns acolo și că pot să-i studiez de mai aproape. Mi-a fost frică să nu se supere că le-am invadat teritoriul, dar n-a fost așa.

Nu îmi venea să cred că am ajuns în perioada aceea. Îmi doream foarte tare să văd acei oameni preistorici. Am observat că ei își comunică sentimentele prin semne și simboluri. Aceștia scriau pe pietre simboluri prin care se înțelegeau. Greu mi-am dat seama cum vorbesc ei deoarece era foarte dificil să înțelegi simbolurile lor. Chiar dacă nu aveau foarte mult creier își construiau adăposturi, unelte și inscripționau pietrele. Datorită lor noi acum știm să scriem și să vorbim. Ar trebui să le mulțumim pentru ce au făcut ca noi să trăim într-o eră tehnologizată.

Am văzut mai de aproape cum își prepară hrana și cum o vânează. M-au învățat și pe mine cum să scriu câteva simboluri ușoare și cum să fac uneltele lor specific de vânat animale. La început mi s-a părut destul de greu, dar mai apoi mi-am dat seama că e de fapt simplu și că nu-i ceva complicat. M-am bucurat să aflu câteva secrete și din prepararea hranei. Aceștia au fost foarte drăguți că au acceptat să împartă secretele lor cu mine. Le-am promis că nu voi spune nimănui ce mi-au spus ei acolo.

Cu unii chiar am încercat să vorbesc, toți erau foarte prietenoși și încântați că și-au făcut un prieten nou. Am încercat să-i învăț să spună câteva cuvinte ușoare. Cum ar fi: „Bună”, „Ce faci?” și „Salut”. Nu m-am așteptat să învețe așa repede. Le-am arătat cum se fac și oalele din lut sau locuințele din paie.

La sfârșitul zilei m-am hotărât să plec acasă, dar nu înainte să fac o poză cu aceștia noroc că aveam telefonul la mine. Oamenii preistorici mi-au mulțumit pentru tot ajutorul acordat și mi-au dat ca amintire un dinte de elefant. Când am ajuns acasă le-am povestit prietenilor cele întâmplate și ca dovadă că asta s-a întâmplat le-am arătat poza și dintele. Ei au spus că ar vrea să meargă cu mine ca să facă și aceștia cunoștință cu oamenii preistorici. A fost o zi minunată. Sper să mai ajung acolo și cu prietenii mei. Vreau să le arat și lor locurile acelea care acum sunt populate de mulți oameni, dar care atunci erau pustii. Aș vrea ca și pe ei oamenii preistorici să-i învețe simbolurile și făcutul uneltelor. Sper că-i voi revedea curând, deja îmi e dor de ei!

Gheorghe Viviana clasa a VII-a A

Călătorie în timp

Eram în vacanță, o zi liniștită și călduroasă. Mă plimbam pe stradă, singură, cu căștile în urechi, nu prea dădeam mare atenție la ce se întâmpla în jurul meu. Deoarece era destul de devreme toată lumea se grăbea să ajungă la serviciu.

Deodată mă ciocnesc de un domn și amândoi cădem pe jos. Ne cerem scuze unul-altuia în timp ce îi adunam hârtiile de pe jos. Își mai cere odată scuze și pleacă în grabă. În timp ce îmi ștergeam hainele de praf, am observat că necunoscutul de care m-am ciocnit a scăpat un ceas. Îl iau de jos și mă întorc pentru a-l căuta cu vederea. Prin mulțime nu-l găsesc așa că îmi continui drumul examinând ceasul.

La prima vedere arăta ca un ceas simplu, destul de mare, curea din piele, dar când l-am întors pe față nu arăta ora, ci era mai degrabă un mecanism. Fac câțiva pași înapoi să văd dacă nu cumva s-a spart, nu am găsit nimic și mă gândesc că nu e terminat. Observ că are un buton pe margine mai mare decât al unui ceas obișnuit.

Curioasă din fire, îl apăs, o lumină orbitoare mă lovește dintr-odată și închid ochii. Când îi deschid mă aflu în același loc. Sunt împinsă de cineva la o parte și observ aceeași persoană cu care m-am ciocnit venind. Mă dau mai la stânga ocolind impactul și din cauza fețelor recunoscute de mai devreme îmi dau seama că am călătorit în timp cinci minute.

Am fost foarte surprinsă în acel moment și am plecat spre casă gândindu-mă la câte lucruri pot face cu acest ceas.

Duduță Simona clasa a VIII-a B

Prietenul

Prietenul... Ce reprezintă el pentru fiecare dintre noi? Este doar o persoană cu care discuți sau râzi? Pentru cei ce nu sunt siguri de ceea ce reprezintă prietenul pentru ei, o să îi ajut să înțeleagă spunându-le povestea a doi copii.

Era începutul anului școlar. Andrei era nou venit în clasa a VII-a B. Deoarece a ajuns mai târziu, toate locurile erau ocupate, mai puțin cel de lângă Luca. Fiind prima zi a lui Andrei în acel colectiv, Luca nu credea că au așa de multe lucruri în comun.

Pe parcursul aceluiași an au devenit ca și frații, niciodată nu erau despărțiți. Până când au trebuit să decidă în ce parte o iau: împreună înainte sau separat. Din nefericire au ales să se despartă dar asta nu i-a oprit din a fi în continuare cei mai buni prieteni.

Mai târziu soarta i-a adus în același oraș. Fiind amândoi specializați în aproape același domeniu, au devenit angajații unui furnizor global de periferice pentru calculatoare. În prima lor zi de lucru, și-au adus amândoi aminte de toate momentele frumoase pe care le-au petrecut împreună captate în fotografii.

După această scurtă poveste sper că v-ați dat seama că prietenul este persoana cea mai apropiată de tine și sufletul tău, căreia îi poți povesti necazul fără să râdă, sprijinindu-te și înveselindu-te.

Prietenul adevărat nu te lasă niciodată, chiar dacă tu fără să vrei îl insulti iar el îți zâmbește, știind că nu ai făcut asta cu intenție și nu crezi ceea ce spui. Chiar dacă mai există sușuri și coborâșuri, rămân mereu amintirile frumoase și sentimentul de împlinire pentru că ai cunoscut pe cineva care să îți facă viața mai frumoasă, chiar când te așteptai mai puțin.

Vangheli Andrada Maria clasa a VIIa B

Despre prietenie

Din punctul meu de vedere, prietenia este o relație de cooperare dintre două persoane care au sentimente de simpatie, de respect, de dragoste. Este una dintre cele mai importante valori ale sufletului prin care ne ajutăm aproapele. Prietenul este omul pe care te poți baza.

Prin prieten căutăm: alinare, ajutor, sinceritate, susținere, egalitate, încredere și cel mai important, spirit de sacrificiu. Prietenul este acela care te ascultă, care îți dă sfaturi, care te îndreaptă către calea cea bună prin cuvinte dulci, pentru a nu greși.

Un prieten adevărat este în stare să riște chiar și prietenia pentru a-ți oferi ajutor.

Prietenii trebuie să se completeze unul pe celălalt cu ce au mai bun.

Odată ce simțim că cel de lângă noi este un prieten adevărat, nu numai că avem toate sentimentele enumerate până acum ci ne rugăm pentru acel prieten, îi vrem binele și îl rugăm pe Dumnezeu să aibă grijă și de prietenul nostru.

Într-o prietenie adevărată, suntem în primul rând prieteni ai lui Hristos, când respectăm cuvântul Lui și îl împlinim (cercetându-l pe cel bolnav, oferindu-i tot ce îi este necesar celui aflat în nevoi, prin fapte pe care putem să le săvârșim noi, la o vârstă fragedă).

Geru Gabriela Teodora clasa a VII-a B

Ora de religie

Povestea Crăciunului

Crăciunul sau Nașterea Domnului este o sărbătoare creștină celebrată la 25 decembrie (după calendarul gregorian) sau 7 ianuarie (după calendarul iulian) în fiecare an. Ea face parte din cele 12 sărbători domnești (praznice împărătești) ale Bisericii bizantine, a treia mare sărbătoare după cea de Paști și de Rusali. În anumite țări unde creștinii sunt majoritari, e de asemenea sărbătoare legală, și se prelungește în ziua următoare, 26 decembrie: a doua zi de Crăciun. De la debutul secolului al XX-lea, Crăciunul devine și o sărbătoare laică, celebrată atât de către creștini cât și de către cei necredincioși, centrul de greutate al celebrării deplasându-se de la participarea în biserică la rit spre aspectul familial al schimbului de cadouri sau, pentru copii, "darurilor de la Moș Crăciun".

Când Dumnezeu a hotărât să izbăvească lumea din păcat a trimis pe îngerul Gavriil în cetatea Nazaret, la Fecioara Maria. Și intrând îngerul la ea i-a spus că a fost aleasă de Dumnezeu să nască pe Iisus Fiul Său. Când a sosit vremea nașterii Domnului, în Țara Sfântă se dădu porunca să se înscrie fiecare om în localitatea sa de baștină. Fecioara Maria și bătrânul Iosif, logodnicul ei, au plecat din Nazaret spre Betleem. Când au ajuns la Betleem se înnoptase și pentru că toate casele erau pline, s-au adăpostit într-o peșteră de la marginea Betleemului.

În liniștea nopții sfinte Fecioara Maria a născut pe Iisus Hristos. Nu departe de peșteră se aflau niște păstori. Deodată, o lumină puternică coborî din cer și un inger al Domnului stătu lângă ei. Împreună cu îngerul s-a văzut deodată o mulțime de oaste îngerească, lăudând pe Dumnezeu. După ce a plecat îngerul de la păstori, aceștia, bucuroși de cele ce se aflaseră, au mers în mare grabă la Betleem. Au intrat în peșteră și au găsit acolo pe Maica Domnului. S-au întors acolo cu mare bucurie la turmele lor, vestind tuturor ce aflaseră de la înger și ce văzuseră cu ochii lor în peșteră. Această bucurie o trăim și noi, creștinii, în fiecare an la 25 Decembrie, când sărbătorim Nașterea Domnului sau Crăciunul.

Colindele de Crăciun

Sărbătoarea Crăciunului este anunțată prin obiceiul copiilor de a merge cu colindul și cu Steaua, pentru a vesti Nasterea Mântuitorului. De asemenea, o veche tradiție este "mersul cu icoana", un fel de colindat care se face de către preoții comunității locale cu icoana Nașterii Domnului, binecuvântându-se casele și creștinii. Colindele de iarnă sunt texte rituale cântate, închinare Crăciunului și Anului Nou. Originea lor se pierde în vechimile istoriei poporului român. În decursul istoriei noastre, colindele au circulat pe cale orală, adică prin viu grai, ele fiind consemnate în scris și notate muzical, mult mai târziu, îndeosebi pe filele cărților de strănă, pe ceasloave și minee, dar strânse și în colecții de colinde și predate de dascăli de biserici. Dar unde și cine anume a plămădit aceste frumoase colinde?

Cu certitudine în sânul Bisericii-mamă a neamului nostru au apărut aceste comori și licăriri de lumină, fiind creația sfântă a poporului nostru, străbătut de o negrăită sensibilitate și de la începuturile sale, mărturisitor al credinței creștine celei adevărate. De aceea, până astăzi colindele revarsă asupra tuturor celor care le cântă și le ascultă lumina cunoștinței de Dumnezeu, întărind credința ortodoxă, pace și bucurie dumnezeiască. Cel mai des cântate în spațiul mioritic românesc, alături de doinele și baladele bătrânești, colindele, prin forma și adevărurile de credință transmise într-o manieră simplă și concentrată, plină de acuratețe literară și inocență spirituală, se găsesc pe buzele tuturor creștinilor ortodocși, și nu numai. Obiceiul de a colinda a prins rădăcini și la alte popoare, fiindcă prin colinde se exprimă iubirea și recunoștința tuturor creștinilor pentru darul dumnezeiesc al Întropării Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră a tuturor.

Pentru a da expresie și căldură laudei și mulțumirii aduse lui Dumnezeu, colindele sunt cântate pe la casele oamenilor și în biserici, începând de la sărbătoarea Sfântului Andrei și până la Bobotează. Dar ele nu se vorbesc, ci sunt cântate, fiindcă prin cântec sau melos ele sunt menite să se adreseze deopotrivă minții și sufletului. Pe de o parte ne luminează mintea, pe de altă parte, ne mișcă inima și fac legătura dintre inimă și minte. Totodată ele sunt punți între generațiile prezentului și ale trecutului și exprimă legătura noastră cu Hristos și Sfinții Apostoli, fapt exprimat foarte frumos în versurile unui colind: *Azi cu*

strămoșii cânt în cor colindul sfânt și bun / tot moș era și-n vremea lor bătrânul Moș Crăciun.

Câneșă Manuela clasas a VII-a A

Crăciunul în lume

Milioane de oameni din întreaga lume sărbătoresc Crăciunul. Fie că aleg să o facă prin rugăciuni sau pelerinaje religioase, fie că aleg să se distreze, oamenii întâmpină Nașterea Domnului cu daruri și brazi împodobiți. Crăciunul este sărbătorit diferit de la țară la țară. Deși bradul de Crăciun, agățarea de coronițe de flori și crearea unor scene cu Nașterea Domnului care descriu nașterea lui Iisus Hristos sunt elemente comune, fiecare popor își adaptează sărbătoarea Crăciunului la cultura existent. Colindele sunt de asemenea particularizate fiecărei culturi.

În Islanda, țara gheții și zăpezii, vin treisprezece Moș Crăciuni!

Hercinica – Revista Școlii gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Cu treisprezece zile înainte de Crăciun, primul Moș Crăciun coboară din munți, ocolește fiecare casă și apoi pune dulciuri în ghetuțele copiilor, în vreme ce aceștia dorm. Dacă au fost cuminți, copiii primesc dulciuri, mandarine, lozuri în plic, iar dacă au fost răi, sunt recompensați cu un cartof.

A doua zi, cel de-al doilea Moș vine în oraș și tot așa până la 25 decembrie, când primul Moș se întoarce la casa lui din munți, pe 26 – cel de-al doilea și tot așa până pe 6 ianuarie. Ziua de 6 ianuarie este numită și "Al treisprezecelea" și este considerată de islandezi ultima zi de Crăciun, pentru că în această zi ultimul Moș Crăciun se întoarce la casa lui.

În Grecia, masa de Crăciun are în mijloc o pâine tradițională

După ospăț masa nu se strânge, pentru ca Iisus să aibă cu ce-și potoli foamea. Moș Crăciunul lor este totuna cu Sf. Vasile, filantropul Asiei Mici. El împarte cadouri și dulciuri copiilor. În vechea tradiție, obiceiul bradului împodobit nu există, fapt pentru care Sf. Vasile lasă cadourile pe masă sau într-un colț al camerei. Există o tradiție potrivit căreia stăpâna casei trebuie să-și imprime forma mâinii pe pâinea pregătită pentru cină, pentru a le arăta copiilor că Iisus a binecuvântat mâncarea.

În **Cuba**, cea mai importantă perioadă este Ajunul Crăciunului, denumită "nochebuena" ("Noaptea cea bună"). Masa tradițională înseamnă pentru cubanezi friptură de porc, fasole neagră servită cu orez și plante tradiționale (Yuca) sub formă de piure. Familiile se reunesc și, într-o groapă săpată în pământ și plină de cărbuni acoperiți cu frunze de bananier, frig un porc întreg. Familiile (care în Cuba includ rudele de toate gradele) petrec toată noaptea pe muzică tradițională.

În **Filipine**, sărbătoarea Crăciunului începe cu nouă zile înainte de 25 decembrie, cu Misa de Gallo. În fiecare zi dintre cele nouă are loc un teatru religios iar colindătorii vestesc Nașterea Domnului cu "Maligayang Paskob".

Japonezii celebrează Crăciunul cu lanterne, păpuși și aranjamente florale și cu "Jizo" ("Moș Crăciun").

Marin Robert Adrian clasa a VII-a A

"Știința și Dumnezeu"

Într-o sală de clasă a unui colegiu, un profesor ține cursul de filozofie...

– Să vă explic care e conflictul între știință și religie...

Profesorul ateu face o pauză și apoi îi cere unuia dintre noii săi studenți să se ridice în picioare.

– Ești creștin, nu-i așa, fiule?

– Da, dle, spune studentul

– Deci crezi în Dumnezeu?

– Cu siguranță!

– Dumnezeu e bun?

– Desigur, Dumnezeu e bun!

– E Dumnezeu atotputernic? Poate El să facă orice?

– Da

– Tu ești bun sau rău?

– Biblia spune că sunt rău.

Profesorul zâmbește cunoscător. Aha! Biblia! Se gândește puțin.

– Uite o problemă pentru tine: să zicem că există aici o persoană bolnavă și tu o poți vindeca. Poți face asta. Ai vrea să o ajuți? Ai încerca?

– Da, dle. Aș încerca!

– Deci ești bun?

– N-aș spune asta!

– Dar de ce n-ai spune asta? Ai vrea să ajuți o persoană bolnavă dacă ai putea! Majoritatea am vrea dacă am putea! Dar Dumnezeu, nu...

Studentul nu răspunde, așa că profesorul continuă.

– El nu ajută, nu-i așa? Fratele meu era creștin și a murit de cancer, chiar dacă se ruga lui Iisus să-l vindece. Cum de Iisus e bun? Poți răspunde la asta?

Studentul tace.

– Nu poți răspunde, nu-i așa?

Profesorul a continuat. Dacă Dumnezeu a creat totul, atunci El a creat și răul. Din moment ce răul există și conform principiului că ceea ce facem definește ceea ce suntem, atunci Dumnezeu e rău.

Din nou, studentul nu răspunde.

– Există pe lume boli? Imoralitate? Ura? Urâtenie? Toate aceste lucruri groaznice, există? Studentul se foiește jenat.

– Da

– Deci cine le-a creat? Studentul iarăși nu răspunde, așa că profesorul repetă întrebarea.

– Cine le-a creat? Niciun răspuns.

Deodată, profesorul începe să se plimbe în față clasei. Studenții sunt uimiți.

– Spune-mi! continuă el adresându-se altui student. Crezi în Dumnezeu, fiule? Vocea studentului îl trădează și cedează nervos.

– Da, dle profesor, cred!

Bătrânul se oprește din mărșăluit.

– Știința spune că ai 5 simțuri pe care le folosești pt a identifica și observă lumea din jurul tău. L-ai văzut vreodată pe Dumnezeu?

– Nu, dle. Nu L-am văzut.

– Atunci spune-ne dacă l-ai auzit vreodată pe Dumnezeul tău?

– Nu, dle, nu l-am auzit.

– L-ai simțit vreodată pe Dumnezeul tău, l-ai gustat sau l-ai mirosit? Ai avut vreodată o experiență senzorială a lui Dumnezeu?

– Nu, dle, mă tem că nu.

– Și totuși crezi în el?

– Da.

– Conform regulilor empirice, testabile, demonstrabile, știința spune că Dumnezeul tău nu există. Ce spui de asta, fiule?

– Nimic, răspunde studentul. Eu am doar credința mea.

– Da, credința, repetă profesorul. Asta e problema pe care știința o are cu Dumnezeu. Nu există nicio dovadă, ci doar credință.

Studentul rămâne tăcut pentru o clipă, după care, pune și el o întrebare.

– Dle profesor, există căldură?

– Da!

– Și există frig?

– Da, fiule, există și frig!

– Nu, dle, nu există!

Profesorul își întoarce față către student, vizibil interesat. Clasa devine brusc foarte tăcută Studentul începe să explice.

– Poate există multă căldură, mai multă căldură, super-căldură, mega-căldură, căldură nelimitată, căldurică sau deloc căldură, dar nu avem nimic numit “frig”. Fiecare corp sau obiect e demn de studiat dacă are sau transmite energie și căldura e cea care face ca un corp sau material să aibă sau să transmită energie. Zero absolut (-273 C°) înseamnă doar absența totală a căldurii! Vedeți, d-le profesor, frigul e doar un cuvânt pe care îl folosim pentru a descrie absența căldurii. Nu putem măsura frigul. Nu avem unități de măsură pentru frig. Căldura poate fi măsurată în unități termice, deoarece căldura este energie. Frigul nu e opusul căldurii, d-le profesor, ci doar absența ei.

Clasa e învăluită în tăcere. Undeva cade un stilou și sună că o lovitură de ciocan.

– Dar întunericul, profesore? Există întunericul?

– Da, răspunde profesorul fără ezitare. Ce e noaptea dacă nu întuneric?

– Din nou răspuns greșit, d-le profesor. Întunericul nu este “ceva”; este absența a “ceva”. Poate există lumină scăzută, lumină normală, lumină strălucitoare, lumină intermitentă, dar dacă nu există lumină constantă, atunci nu există nimic, iar acest nimic îl numim întuneric. În realitate, întunericul nu există! Dacă ar exista, am putea face ca întunericul să fie mai întunecat sau mai puțin întunecat, l-am măsura cu unități de măsură, nu-i așa? Profesorul începe să-i zâmbească studentului din față sa. Se pare că acesta va fi un semestru bun.

– Ce vrei să demonstrezi, tinere?

– D-le profesor vreau să spun că premisele dv. filosofice sunt greșite de la bun început și de aceea concluzia TREBUIE să fie și ea greșită! De data asta, profesorul nu-și poate ascunde surpriza.

– Greșită ? Poți explica în ce fel ?

– Lucrați cu premisa dualității, explică studentul... Susțineți că există viață și apoi că există moarte; un Dumnezeu bun și un Dumnezeu rău. Considerați conceptul de Dumnezeu drept ceva finit, ceva ce putem măsura. Domnule, știința nu poate explica nici măcar ce este acela un gând. Folosește electricitatea

și magnetismul, dar NIMENI nu a văzut sau nu a înțeles pe deplin vreuna din acestea două. Să consideri că moartea e opusul vieții înseamnă să ignori că moartea nu există ca lucru substanțial. Moartea nu e opusul vieții, ci doar absența ei. Acum spuneți-mi, dle profesor, le predați studenților teoria că ei au evoluat din maimuță?

– Dacă te referi la procesul evoluției naturale, tinere, da, evident că da.

– Ați observat vreodată evoluția cu proprii ochi, domnule profesor? Profesorul începe să dea din cap, încă zâmbind, când își da seama încotro se îndreaptă argumentul. Un semestru foarte bun, într-adevăr.

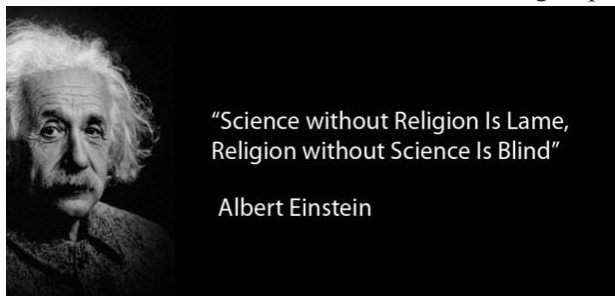
– Din moment ce nimeni nu a observat procesul evoluției în desfășurare și nimeni nu poate demonstra că el are loc, dvs. predați studenților ceea ce credeți, nu? Atunci, ce sunteți, om de știință sau predicator? Clasa murmură. Studentul tace până când emoția se mai stinge.

– Ca să continuăm demonstrația pe care o făceați adineori celui alt student, permiteți-mi să vă dau un exemplu, ca să înțelegeți la ce mă refer. Studentul se uită în jurul său, în clasă. E vreunul dintre voi care "a văzut" vreodată creierul profesorului? Clasa izbucnește în ras. E cineva care "a auzit" creierul profesorului, "l-a simțit", "l-a atins" sau "l-a mirosit"? Nimeni nu pare să fi făcut asta! Deci, conform regulilor empirice stabilite și conform protocolului demonstrabil, știința spune – cu tot respectul, domnule – că nu aveți creier! Dacă știința spune că nu aveți creier, cum să avem încredere în cursurile dumneavoastră, domnule profesor?

Acum clasa e cufundată în tăcere. Profesorul se holbează la student, cu o față impenetrabilă. În fine, după un interval ce pare o veșnicie, bătrânul răspunde.

– Presupun că va trebui să crezi, pur și simplu....

– Deci, acceptați că există credință și, de fapt, credința există împreună cu viața, continuă studentul. Acum, domnule, există răul? Acum, mai nesigur, profesorul răspunde:

"Science without Religion Is Lamé,
Religion without Science Is Blind"

Albert Einstein

– Sigur că există! Îl vedem zilnic. Răul se vede zilnic din lipsa de umanitate a omului față de om. Se vede în nenumăratele crime și violențe care se petrec peste tot în lume. Aceste manifestări nu sunt nimic altceva decât răul. La asta, studentul a replicat:

– Răul nu există, d-le, sau cel puțin nu există ca lucru în sine! Răul e pur și simplu absența lui Dumnezeu! E că și întunericul și frigul, un cuvânt

creat de om pentru a descrie absența lui Dumnezeu. Nu Dumnezeu a creat răul! Răul este ceea ce se întâmplă când din inima omului lipsește dragostea lui Dumnezeu! Este că frigul care apare când nu există căldură sau că întunericul care apare când nu există lumină.

Profesorul s-a așezat, fără a mai scoate un cuvânt....

PS: Studentul se numea.... Albert Einstein. Albert Einstein a scris cartea intitulată "Dumnezeu vs. știință" în 1921...."

Material realizat de Preot Paroh Florin Dumitrel Lungu

Thanksgiving Day Story

Thanksgiving is the tradition dates back to the pilgrims, English religious dissenters who helped to establish the Plymouth Colony in present-day Massachusetts in 1620. As the story goes, friendly local Native Americans swooped in to teach the struggling colonists how to survive in the New World. Then everyone got together to celebrate with a feast in 1621.

In September 1620, a small ship called the Mayflower left Plymouth, England, carrying 102 passengers an assortment of religious separatists seeking a new home where they could freely practice their faith and other individuals lured by the promise of prosperity and land ownership in the New World.

The pilgrims first winter in the New World, was very difficult. They had arrived too late to grow many crops. Without fresh food half of the pilgrims died. The following spring the Indians taught the pilgrims how to hunt, fish, plant and survive in America. Squanto a Native American, a member of the Pawtuxet tribe taught the Pilgrims, weakened by malnutrition and illness, how to cultivate

corn, extract sap from maple trees, catch fish in the rivers and avoid poisonous plants. He also helped the settlers forge an alliance with the Wampanoag, a local tribe, which would endure for more than 50 years and tragically remains one of the sole examples of harmony between European colonists and Native Americans.

The crops did well and in the fall of 1621 pilgrims had a great harvest. They were thankful and decided to celebrate with a Thanksgiving feast. They prepared a dinner of turkey, corn, beans and pumpkins. They invited their Indian friends to share this feast.

In November 1621, after the Pilgrims' first corn harvest proved successful, Governor *William Bradford* organized a celebratory feast and invited a group of the fledgling colony's Native American allies, including the Wampanoag chief Massasoit. Now remembered as American's "first Thanksgiving" although the Pilgrims themselves may not have used the term at the time the festival lasted for three days.

Câneșă Manuela clasas a VII-a A

Interviu cu un profesor

Reporter: *Care a fost motivul pentru care v-ați ales meseria de profesor? Ce v-a determinat să alegeți istoria ca domeniu de studiu?*

Țurcan Valeriu: După terminarea studiilor doream să-mi găsesc un loc de muncă și un coleg mi-a sugerat să încerc în învățământ. Am dat examen și am intrat. Experiența în domeniu era aproape de zero. După primul an ca profesor am realizat că-mi place meseria și că mă simt bine între elevi. Pasiunea pentru istorie a început din momentul în care mama îmi citea în fiecare seară câte o povestire din ciclul *Povestiri istorice* ale lui Dumitru Almaș cu ilustrații de Valentin Tănase. În clasa a V a am avut un profesor - doamna Fieraru Rădița care avea un talent extraordinar de a povesti. Parcă și vedeam scenele din ultima luptă a lui Spartacus împotriva lui Crassus.

Reporter: *Care a fost cea mai plăcută experiență pe care ați trăit-o ca profesor?*

Țurcan Valeriu: Nu aș putea numi o experiență. În general sunt mulțumit în momentul în care trezesc curiozitatea elevilor. Și de aici pleacă totul.

Reporter: *Ce vă amintiți din anii studenției?*

Țurcan Valeriu: Îmi amintesc de examenul susținut la istoria antică a României cu domnul Petolescu. A fost ca la Rovine!

Reporter: *Care este rolul istoriei în formarea elevilor, viitori cetățeni ai societății democratice?*

Țurcan Valeriu: Istoria e ca o "mamă" a științelor. Ea cuprinde întreaga experiență a omenirii. Ce poate fi mai complex de atât? Istoria înseamnă viață cu bune și cu rele cu frumos și urât cu adevăr și minciună cu dreptate și nedreptate.

Reporter: *Dacă ar fi să vorbiți cu o persoană total străină poporului român despre o personalitate marcantă din istoria noastră, la cine v-ați opri și de ce?*

Țurcan Valeriu: Când eram profesor în Delta Dunării interacționam foarte des cu străinii. Inevitabil le vorbeam de istoria noastră. Tot timpul îi pomeneam pe Decebal, Mihai Viteazul și Ștefan cel Mare. Străinii au apreciat eroismul, curajul dar și tragismul evenimentelor care au dus la sinuciderea lui Decebal și asasinarea lui Mihai Viteazul.

Reporter: *Care sunt, după părerea dumneavoastră, personalitățile din istoria românilor care nu sunt cunoscute sau nu sunt apreciate la adevărata lor dimensiune?*

Țurcan Valeriu: În orice istorie există personaje considerate "mari", "importante" și personaje "mici", puțin cunoscute sau apreciate prea puțin. Pentru un istoric acestea trebuie să fie personaje fără prea multe calificative. O domnie puțin cunoscută marelui public, este cea a lui Alexandru cel Bun, domnitorul Moldovei la începutul secolului XV(1400-1432). Personaje care nu sunt apreciate la adevărata lor valoare: Mircea cel Bătrân, Alexandru Ioan Cuza și Dimitrie Cantemir.

Reporter: *Cum vedeți reducerea numărului orelor de istorie din programa de învățământ?*

Țurcan Valeriu: Din fericire conform noii programe care va intra în vigoare din anul școlar 2017-2018, istoria primește o oră în plus. Nu e de ajuns dar e mai bine decât nimic. Guvernanții ar trebui să se gândească mai mult atunci când vine vorba de latura umanistă a educației. Aceasta asigură omului toleranță, dragoste, spiritul de cooperare. Bineînțeles acestea trebuie transpuse în practică, nu să rămână litere moarte în tot felul de legi și declarații.

Reporter: Aveți vreun personaj din trecutul mare, pe care l-ați îndrăgit în mod special, care vă este aproape de suflet?

Țurcan Valeriu: Din istoria universală pot spune că l-am admirat pe Napoleon și l-am îndrăgit pe Spartacus.

Mulțumesc domnului profesor de istorie pentru timpul acordat.

Reporter: Paraschiv Oana Sorina clasa a VIII-a A

5 minute de istorie

Marea Unire din 1918

Începând cu anul 1918, Imperiile Otoman, Rus, Austro-Ungar și German se prăbușeau iar pe ruinele lor se formau alte state. Între aceste noi state, România și-a desăvârșit unitatea după ce Basarabia, Bucovina și Transilvania, conform dreptului la autodeterminare-enunțat de președintele american Wilson Woodrow, s-au unit cu țara. Procesul s-a întins pe mai multe etape.

În aprilie 1917, în Basarabia s-a format Partidul Național Moldovenesc care milita pentru o cât mai largă autonomie în cadrul Imperiului Țarist. În octombrie are loc congresul ostașilor moldoveni care vota în unanimitate autonomia politică și teritorială a Basarabiei și a hotărât convocarea Sfatului Țării. Acesta a proclamat independența pe 24 ianuarie 1918 a Republicii Democratice Moldovenești și s-a trecut la înființarea organelor de stat. La 27 martie 1918 s-a votat în Sfatul Țării - 86 voturi pentru și 3 contra-unirea cu România.

Bucovina, care se afla sub stăpânirea Austriei din 1775, a urmat în linii mari același drum iar la 15/28 noiembrie 1918, în Congresul General al Bucovinei s-a votat în unanimitate unirea cu România. Mai rămânea Transilvania.

În octombrie 1918, Partidul Național Român adoptă Declarația de la Oradea, cu privire la dreptul de autodeterminare a românilor. În declarație era precizat: "Națiunea română din Ungaria și Ardeal dorește să facă acum uz de acest drept și reclamă în consecință și pentru ea dreptul ca, liberă de orice înrăurire străină, să hotărască singură așezarea ei printre națiunile libere". Consiliul Național Român Central, constituit la Budapesta și mutat la Arad, condus de Ștefan Cicio Pop, începe discuțiile cu Consiliul Național Maghiar pentru independență.

În timpul tratativelor Consiliul Național Român Central hotărăște convocarea unei adunări la Alba Iulia pentru exprimarea voinței românilor. Această adunare s-a ținut la 1 decembrie 1918. Au participat delegați din 80 de orașe și 5000 de sate. Marea Adunare a fost deschisă de Ștefan Cicio Pop, apoi Gheorghe Pop de Băsești a citit cele nouă hotărâri ale Adunării. Primul punct de decretat unirea cu România. Astfel în friguroasa zi de 1 decembrie 1918 România atinge apogeul său de dezvoltare teritorială, care, din păcate, a durat doar două decenii.

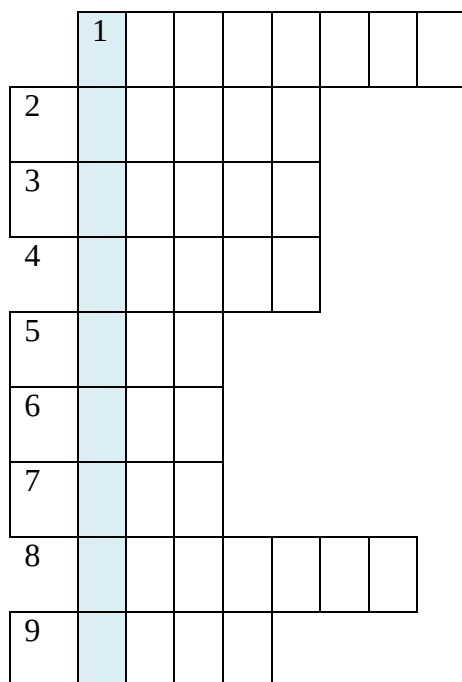
Prof. Țurcan Valeriu

La pas prin ...geografie

A

1. Cel mai înalt sistem montan
2. Cel mai mare golf cu o suprafață de 2 172 000 km²
3. Cea mai întinsă peninsulă, 3 250 000 km²
4. Cel mai mare lac de pe glob cantonat într-un crater meteoric
5. Cel mai înalt podiș , având altitudinea medie de 4 785 m
6. Cel mai lung lanț de munți neîntrerupt din lume, cu o lungime de 7 242m
7. Cel mai lung fluviu al Terrei,cu o lungime de 6 671 k m
8. Cel mai întins lac al Terrei, 371 800 km² , si cu cea mai mare evaporație
9. Cel mai cald lac de pe glob, temperature apei fiind de 41,5 °C; este cantonat în craterul unui vulcan.

B

A-B orogeneza în urma căreia s-au formatMunții Măcinului
Stîngă Mălina clasa a VI-a A

Citește și ... ghicește!

1. Este a treia de la Soare.
Ce planetă este oare?
2. Fluviu în Europa aflat,
Trece prin 4 capitale
Și formează la vărsare,
O deltăîn continuă schimbare.
3. Un ocean cu apă caldă,
Peninsula India o scaldă!?
4. 5 degete sunt la o mână,
5 zile sunt lucrătoare,
5 oceane Terra are.
Ghicești care sunt ele , oare?

Răspunsurile la pag 30

5. Sunt înalți cum alții nu-s!
Pe continentul Asia se găsesc,
Cu Carpații se înrudesc.

Geru Bianca clasa a VI-a A

Curiozități geografice

- ➔ Sidi-Bel-Abbes este un orașel algerian, în apropierea căruia există un lac a cărui apă poate fi folosită la scris ca oricare cerneală. Calitatea atât de neobișnuită a apei din acest lac este asigurată de cele 2 râuri care se varsă în el, unul bogat în săruri de fier, iar celălalt conținând produse de putrefacție vegetală. Din amestecul celor două ape rezultă o soluție care îndeplinește toate calitățile cernelei.
- ➔ Nicaragua este unicul lac din lume unde trăiesc singurii rechini de apă dulce.
- ➔ Tonle Sap este un lac unic în lume, pe acesta existând sate plutitoare. Locuințele sunt chiar bărcile. Satul se află în Cambodgia.
- ➔ Titicaca este cel mai înalt lac navigabil, fiind situat la 3 812 m altitudine. Este situat în podișul Altiplano din Anzi la granița dintre Peru și Bolivia.
- ➔ Cel mai sărat lac de pe glob este Assal situat în statul Djibouti, Africa. (375-400 g/l).
- ➔ Nilul este cel mai lung fluviu al Terrei. Are o lungime de 6 671 km.
- ➔ Huanghe sau Fluviul Galben, din China, este fluviul cu cea mai mare turbiditate sau „fluviul care nu curge niciodată limpede.
- ➔ Fluviul Amazon este un „fluviu al superlativelor

- ☆ are cel mai mare debit : 212 377 m³/s.
- ☆ are cel mai întins bazin hidrografic: 7 050 000 km².
- ☆ are cel mai mare număr de afluenți și subafluenți: cca . 15 000.
- ☆ are cel mai lung curs navigabil: 1 600 km.
- ☆ are cel mai întins estuar.
- ☆ este fluviul care își are originea la cea mai mare altitudine (5 250 m).
- ☆ are cel mai mare val mareic (4,5 m înălțime).

Sîngă Mălina clasa a VI-a A

Științele în viața noastră

Știați că....

Girafele nu au doar gâtul foarte lung, ci și limba, care are, în medie, o lungime de 50 cm!

Vidrele de mare se țin de mână în somn pentru a nu fi separate de curenți;

Tarantula poate trăi timp de doi ani fără să mănânce nimic;

Cartița poate săpa un tunel de 90 de metri într-o singură noapte;

Pinguinii Gentoo își “cer în căsătorie” partenerii oferindu-le o pietricică;

Delfinii își dau nume. Oamenii de știință au observat că, atunci când se strigă, delfinii imită sunetele scoase de ceilalți delfini pentru a-l identifica;

Fluturii pot simți gustul cu ajutorul picioarelor;

Atunci când găsesc un pui abandonat, veverițele îl vor adopta;

O monedă este mai grea decât o pasare colibri.

Culese de Cozma Cristian clasa a V-a A

Calculează și te vei informa!

Dacă vrei să afli câți sateliți naturali are planeta Jupiter rezolvă următorul exercițiu:

$$27 \times 15 + (251 - 98) : 3 - 389 =$$

- ☞ Cel mai mare număr impar mai mic de 31 reprezintă perioada orbitală a planetei Saturn în ani lunimă.

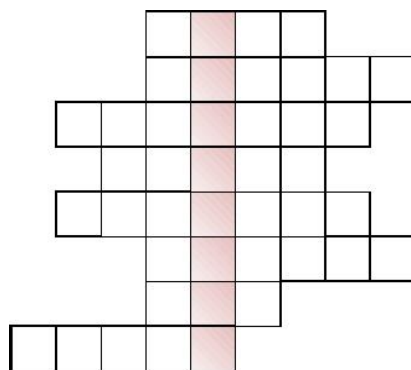

- ☞ Dacă îl vei afla pe „a” din urmatorul exercitiu, vei afla perioada orbitală a planetei Marte în zile: 2721- a = 2038
- ☞ Calculând dublul sumei vecinilor numărului 27 vei afla câte milioane de km se află între Soare și planeta Venus.
- ☞ Cel mai mare număr par de 2 cifre identice sunt zilele pământene de care are nevoie Mercur pentru a înconjura o dată Soarele.

Rădoi Alice Stefania cls a V a A

Aritmogrif

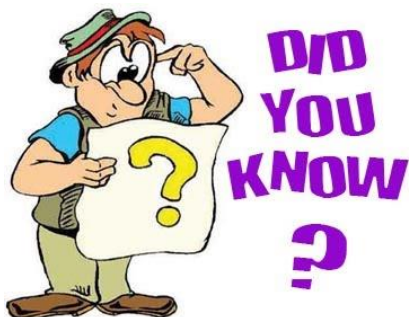
1. Superior animalelor este.....
2. Un mamifer în apele oceanelor;
3. Animalul care seamănă cu omul;
4. Prietenul cel mai credincios al omului;
5. Are trompă;
6. Se sperie și de umbra sa;
7. A rămas fără coadă;!
8. Șireata din "Ursul păcălit de"

Tănase Diana clasa a V-a A

Ștați că....

- ☞ Vitaminele sintetice realizate chimic nu își îndeplinesc rolul la fel de bine ca cele naturale, deci trebuie înlocuite.
- ☞ În ultimul timp, studiu după studiu arată beneficiile ciocolatei: conține antioxidanți care previn anumite tipuri de cancer, iar anumite substanțe pot chiar să prevină demența. Consumați ciocolată cu cel mai mare conținut de cacao. Cea care are prea mult zahăr face mai mult rău decât bine
- ☞ Consumul exagerat de șuncă poate afecta plămânii, potrivit unui studiu realizat de o echipă de cercetători americani din cadrul Universității Columbia, New York. Și asta din cauza faptului că șunca, slănina și alte produse din carne afumată conțin nitriți utilizați pe post de conservanți. Persoanele care au consumat produse din carne afumată de cel puțin 14 ori pe lună au prezentat de două ori mai multe riscuri de a face bronșită și emfizem, boli care produc îngustarea căilor respiratorii și obstrucționează fluxul de aer. În plus, persoanele care mănâncă șuncă de mai mult de cinci ori pe săptămână prezintă cu 60% mai multe riscuri de a dezvolta cancer la vezica urinară, față de cei care mănâncă mai rar acest produs.

- ☞ Regimul alimentar mediteranean, bogat în uleiuri vegetale și pește, este la fel de benefic pentru persoanele care suferă de maladii cardiace ca și regimul alimentar foarte strict, sărac în grăsimi, este concluzia Asociației americane de cardiologie. Dieta mediteraneană constă în consumul mărit de fructe, vegetale, semințe și pește, cantități mici de carne roșie și o cantitate relativ mare de grăsimi provenind din uleiul de măsline și nuci. Prezența acidului gras omega 3, prezent în cantitate mare în aceste alimente limitează

crizele cardiace sau accidentele cerebrale. Dieteticienii au recomandat tuturor bolnavilor să consume zilnic o cantitate maximă de 200 de grame de colesterol, iar procentul zilnic de calorii provenind din grăsimi să fie limitat la 30%.

☞ Trebuie să zdrobiți usturoiul înainte de a-l găti sau mânca, pentru a-i păstra proprietățile anticoagulante, utile în prevenirea bolilor cardiovasculare și a emboliilor (astuparea arterelor cu un cheag de sânge). Alicina este enzima din usturoi care împiedică formarea trombilor de sânge. Cercetătorii de la Universitatea din Cuyo, Argentina, au comparat efectul anticoagulant al usturoiului gătit întreg sau zdrobit. Rezultat: copt sau fiert, usturoiul își păstrează efectul anticoagulant mult mai mult decât este zdrobit înainte de a fi pus în mâncare. Important este ca perioada de fierbere să nu depășească trei minute, și să nu fie gătit la microunde, deoarece își pierde toate proprietățile curative.

Prof. Nistor Ioana

Curiozități din lumea fizicii

- ☞ Prima locomotivă cu aburi a atins viteza de 8 km/h. Trenurile moderne călătoresc cu 500 km/h sau chiar 900 km/h.
- ☞ Rachetele pot călători cu 40 000 km/h. Aceasta este viteza necesară pentru a scăpa de gravitația terestră și a pătrunde în spațiu. O viteză constantă de 29 000 km/h păstrează racheta pe orbită. Rachetele moderne se folosesc pentru lansarea sondelor și a sateliților spațiali. Racheta este proiectată în spațiu de către trei trepte care ard și se desprind una după alta.
- ☞ Nu există aer în spațiul cosmic. Pe măsura ce Pământul rămâne în urma ta, stratul de aer din ce în ce mai subțire. În momentul în care ajungi în spațiul cosmic la o înălțime de 400 km aerul a dispărut cu totul. Spațiul cosmic e un vid. Fragmentele zburătoare pot să ucidă un astronaut neprotejat dacă până atunci a scăpat de căldura excesivă, frig sau radiații. Este primejdios să fii acolo sus!
- ☞ Poți sări mai sus pe Lună. Când se află pe Lună, astronautii pot să alerge și să sară cu mult mai departe decât pe Pământ. Acest lucru se întâmplă pentru că gravitația este cu mult mai slabă. Când te afli pe Lună, greutatea ta este de șase ori mai mică decât greutatea ta de pe Pământ.

Culese de Buradatencu Luca clasa a VII-a A

Vehicule autonome

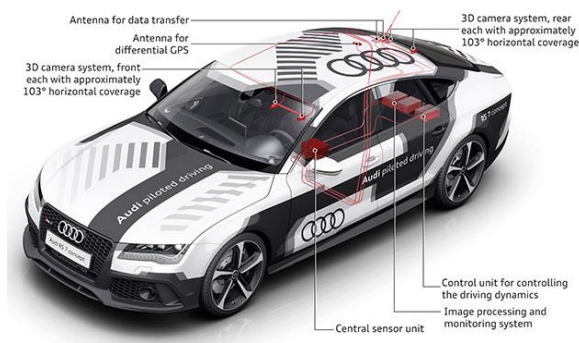

Este cea mai mare revoluție în industria automobilului de la inventarea motorului lui Otto: în vehiculele autonome ale viitorului, computerele vor sta la volan în locul oamenilor. Aceste automobile vor intra, probabil, în producția de serie în decurs de trei, până la patru ani. Ritmul este dictat de companii precum Google, Tesla și Uber.

Potrivit unui raport al proiectului Google privind conducerea autonomă a mașinilor, compania a reușit să învețe vehiculele de test controlate de computere cum să execute o întoarcere în trei mișcări – o manevră relativ complexă pentru un șofer non-uman. De la lansarea proiectului, în anul 2009, cele 58 de vehicule de test au acoperit autonom o distanță de circa 3,6 milioane de kilometri pe drumuri publice.

Vehiculele de test ale companiei BMW au reușit să acopere o distanță de 25000 de kilometri în regim autonom. Audi are doar un singur vehicul de test. La fel ca vehiculele de test ale BMW, vehiculul de cercetare 'Audi A7 piloted driving concept' poate înregistra corect date despre frânare, accelerare și depășiri.

Volvo va lansa un proiect pilot care implică prototipuri autonome ale SUV-ului XC90, în orașul

Gothenburg (Suedia). În 2018, proiectul se va extinde, acoperind și străzile din Londra. Volvo speră să înceapă producția de serie în 2021. Compania colaborează din 2016 cu Uber, care oferă deja curse autonome în Pittsburgh (SUA).

Tesla, una dintre companiile cele mai active în sfera tehnologiilor alternative pentru autovehicule, va dezvolta împreună cu AMD un nou procesor pentru aplicații de inteligență artificială, capabil să asigure pilotarea viitoarelor generații de vehicule autonome.

Industria auto a definit un plan în cinci etape pentru calea care duce la vehicule complet autonome:

1. Sisteme individuale de asistență oferă suport șoferului.
2. Sisteme multiple de asistență sunt combinate pentru șofat parțial automat.
3. Șofat automat în trafic de genul celui de pe autostrăzi.
4. Șofat complet automat în trafic urban.
5. Șofat autonom: nu mai este nevoie de pedale și de volan.

Prof. Giurgea Mariu

ERASMUS + PROJECT – "BREAK BARRIERS-NO PREJUDICES" 2016-2018

Parteneriatele strategice, sunt proiecte care creează "punți" de legătură între parteneri din mai multe țări cu scopul de a crește cooperarea internațională prin dezvoltarea de produse educaționale de calitate și inovatoare cu accent pe dezvoltare organizațională.

În perioada 2016-2018, școala noastră implementează un proiect de parteneriat strategic al cărui **scop principal** este: Conștientizarea și eliminarea barierelor imaginilor/ prejudecăților astfel încât elevii să înțeleagă aspectele pozitive și negative, și să aducă propria lor contribuție la îmbunătățirea procesului educațional la nivel european. Câteva dintre **obiectivele** specifice acestui proiect se axează pe:

- ⇒ creșterea gradului de conștientizare și eliminarea barierelor imaginilor / prejudecăților
- ⇒ dezvoltarea gândirii critice, deprinderilor de viață și competențelor-cheie de bază,
- ⇒ creșterea competențe interculturale, sociale și de comunicare ale profesorilor și elevilor;
- ⇒ promovarea utilizării TIC în desfășurarea activităților și comunicarea cu partenerii cu privire la toate aspectele implicate de proiect;
- ⇒ dezvoltarea competențelor de învățare pe tot parcursul vieții: management de proiect, limbi străine, de rezolvare a problemelor;
- ⇒ prevenirea abandonului școlar timpuriu, și creșterea a numărului de studenți pentru a asigura o Europă mai competitivă în lume;
- ⇒ evidențierea calității și relevanța ofertei de învățare în educație, de formare prin dezvoltarea unor abordări noi și inovatoare, precum și sprijinirea diseminării celor mai bune practici;
- ⇒ promovarea furnizării și evaluarea competențelor cheie, inclusiv competențe de bază și competențe transversale în special în spiritul antreprenorial, limbi străine și abilități digitale;
- ⇒ promovarea echității și incluziunii în educație, formare profesională, care să permită un învățământ de calitate pentru toți precum și să prevină abandonul și să promoveze participarea grupurilor dezavantajate în societate;

Prin activitățile desfășurate în procesul de implementare, se urmărește:

Impactul asupra elevilor:

- îmbunătățirea abilităților lingvistice
- îmbunătățirea abilităților sociale
- creșterea încrederii și stimei de sine
- creșterea abilităților în utilizarea TIC
- creșterea motivației pentru învățare
- îmbunătățirea cunoștințelor despre țările partenere și cultura acestora

Impactul asupra profesorilor:

- îmbunătățirea abilităților lingvistice
- îmbunătățirea competențelor pedagogice
- îmbunătățirea competențelor manageriale
- creșterea abilităților în utilizarea TIC

- creșterea motivației
- îmbunătățirea cunoștințelor despre țările partenere și cultura acestora

Impactul asupra școlii:

- modificări în curricula școlii
- îmbunătățirea politicii de predare a limbilor străine
- îmbunătățirea cooperării între profesori
- îmbunătățirea managementului școlii

Impactul asupra comunității locale:

- participarea părinților într-o măsură mai mare la nevoile școlii
- întărirea cooperării cu autoritățile locale
- participarea altor școli locale, etc.

Produse și rezultatele finale (outcomes) pot fi consultate pe adresa: <http://breakbarriers-noprejudice.weebly.com/> ;

Coordonator proiect: prof. Liliana Gheorghe

Thoughts, impressions

Participating in Erasmus, I met many beautiful people and I had the opportunity to improve my English. I enjoyed all the activities and we managed to bond in such unique ways. We've seen beautiful places together and share many feelings. I made a lot of friends, that I'm still talking to and we'll always have a special place in our hearts for the memories we made together. We had a lot of fun

and we broke the barriers between us and let the differences get us together, instead of getting us away of each other, because the diversity is what makes human kind so amazing. If all the things and people in this world would be the same, life would be boring, it would be a sad painting with no colours. In our case the differences are the colours and we can say that the artist is great, because everything is in its place and together we complete each other. I can also say that this

project helped me somehow to be more outgoing and confident and less shy. The fact that I was in the both situations, the host and then the guest, was so great and being the second project for me, I had some experience and I knew how to treat my guests, so I tried my best. I tried to involve as much as I could, because I wanted to enjoy every moment of this project that is so great. I left the shyness behind and doing this I easily made more friends than I could ever imagine. I will always remember the moment we had to say goodbye and the sadness was obviously on everyone's faces. That was the moment we felt the closest and made us want to spend more time together which is why we are still talking even today. All the teachers worked so hard for making the project happen and I'm grateful for the fact that they gave me and many other students the opportunity to live this amazing experience.

Lombardi Xenia

For me, this experience was great. I had the opportunity to meet pupils from foreign countries and socialize with them. We shared a bunch of common interests and enjoyed the time we spent together.

In Slovenia, we met Alen. He's shown us the places around his place and was our guide while we were visiting amazing places like the Postojna Jama cave and the capital, Ljubljana. We participated at some activities alongside other pupils from Turkey and Italy and had a great time.

In Romania, things were more exhausting for us because we wanted everything to be perfect, but we still managed to enjoy our time, to take selfies and to laugh because this is what it's all about. Time went by and we had to say goodbye. The farewell was emotional because we've just started to know each other and it was really hard to say goodbye in these circumstances. It's been a while since we've seen each other ever since but I'm looking forward to visiting them again in the future.

Geru Stefan

I enjoyed taking part of the project Erasmus. Meeting people from foreign countries was a great thing for me because I had the chance to improve my English even more. I enjoyed all the

activities I took part of with all the foreign people because we managed to establish a relationship. Together we've visited many places and learned a lot about them. It was an amazing experience which I won't forget about easily.

Lombardi Romeo

Amazing experience

In my opinion, this project was the best experience I've ever had. I started this amazing project in Slovenia, in March 2017. There I met amazing people and I made a lot of friends. I had the experience to stay at a host, my host was Urska, an amazing girl, who is 15 and is the nicest girl from the whole world. She is really friendly and talks in English very well. She was really nice with me and her parents were amazing! I was very lucky to meet these people. In five days we became really good friends but our friendship became much better when we met in Romania. Because of this trip in Slovenia my English became better. It was quite hard to have conversations in English because I hadn't done this until then.

Well we had fun and interesting activities in the school from Bohinjska Bistrica and we saw new things. Their school was really nice, even if it wasn't a big one. Children were really friendly and happy. We had trips, but also we had interesting activities about the purpose of this project: to break barriers and to say no to prejudices.

It was interesting to travel with a car in a foreign country and I really liked it.

For the second meeting, from Romania, me and my friends were more involved to prepare everything, we rehearsed a lot and it was really fun to do everything. We were hosts this time so it was something new. Me and my brother Stefan, who was involved in the project too, were hosts for 2 girls: an Italian one

Anthea, and a Slovenian one, my friend Urska. Unfortunately, we remained hosts for only one girl, Urska but I'm not sorry for this. I knew Urska and she knew me so it was really nice. She met my family and she became a very good friend to us all. This time I was talking in English better and I had my brother who talks better than me, being bigger. We understood each other so it was perfect. We had funny activities home and at school.

At school we had a lot of activities. We learnt new things about how to behave with people how to don't discriminate each other and to don't use prejudices. Also we

had nice trips in which we had the opportunity to know each other better. At the second meeting I made much more friends than at the first one, especially from the Turkish and Slovenian teams. The kids were fun and friendly. We made friendships that cannot be forgotten. I love them and I miss them all. I would like to meet them again in the future because I am sure that it would be an amazing opportunity for us all.

About the subject of this project, my opinion is that prejudices make everything worse. Indeed, we look differently, we think differently, but however, we are the same. Doesn't matter if we are white or black, if we don't wear the same clothes, if we can't do something and another person can, we have to be united and make the world better. The differences between us make the world beautiful. And that's what we understood from all the activities. In this project we worked in team, we learnt new things and everyone could get involved. It was amazing!

Geru Gabriela-Teodora clasa a VII-a B

TOGETHER AS ONE

WE CAN MAKE A DIFFERENCE

CHESTIONAR DE INTERESE

ACTIVITĂȚI

Marchează pe coloana lui „DA” activitățile care ți-ar plăcea să le faci. Pe coloana lui „NU”, marchează acele activități care îți displac sau îți sunt indiferente

R _____ DA NU

- să repar obiecte electrice
- să fac obiecte din lemn
- să cresc animale într-o fermă
- să urmez un curs de desen tehnic
- să fiu ghid la vânătoare sau pescuit

TOTAL DA

I _____ DA NU

- să citesc cărți sau reviste științifice
- să lucrez cu instrumente de laborator și substanțe chimice
- să citesc despre subiecte deosebite din pură curiozitate
- să lucrez la un proiect științific
- să aplic matematica în probleme practice

TOTAL DA

A _____ DA NU

- să joc într-o piesă de teatru
- să cânt într-o formație
- să urmez un curs de artă
- să scriu sau să citesc poezie
- să fac design vestimentar

TOTAL DA

S _____ DA NU

- să lucrez pentru Crucea Roșie
- să am grijă de copii
- să predau într-o școală
- să ajut persoanele cu handicap
- să-i ajut pe alții în problemele lor personale

TOTAL DA

E _____ DA NU

- să vând ceva
- să-i influențez pe alții
- să învăț strategii pentru succesul în afaceri
- să pornesc propria afacere
- să supraveghez munca altora

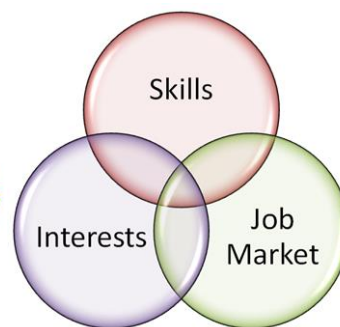
TOTAL DA

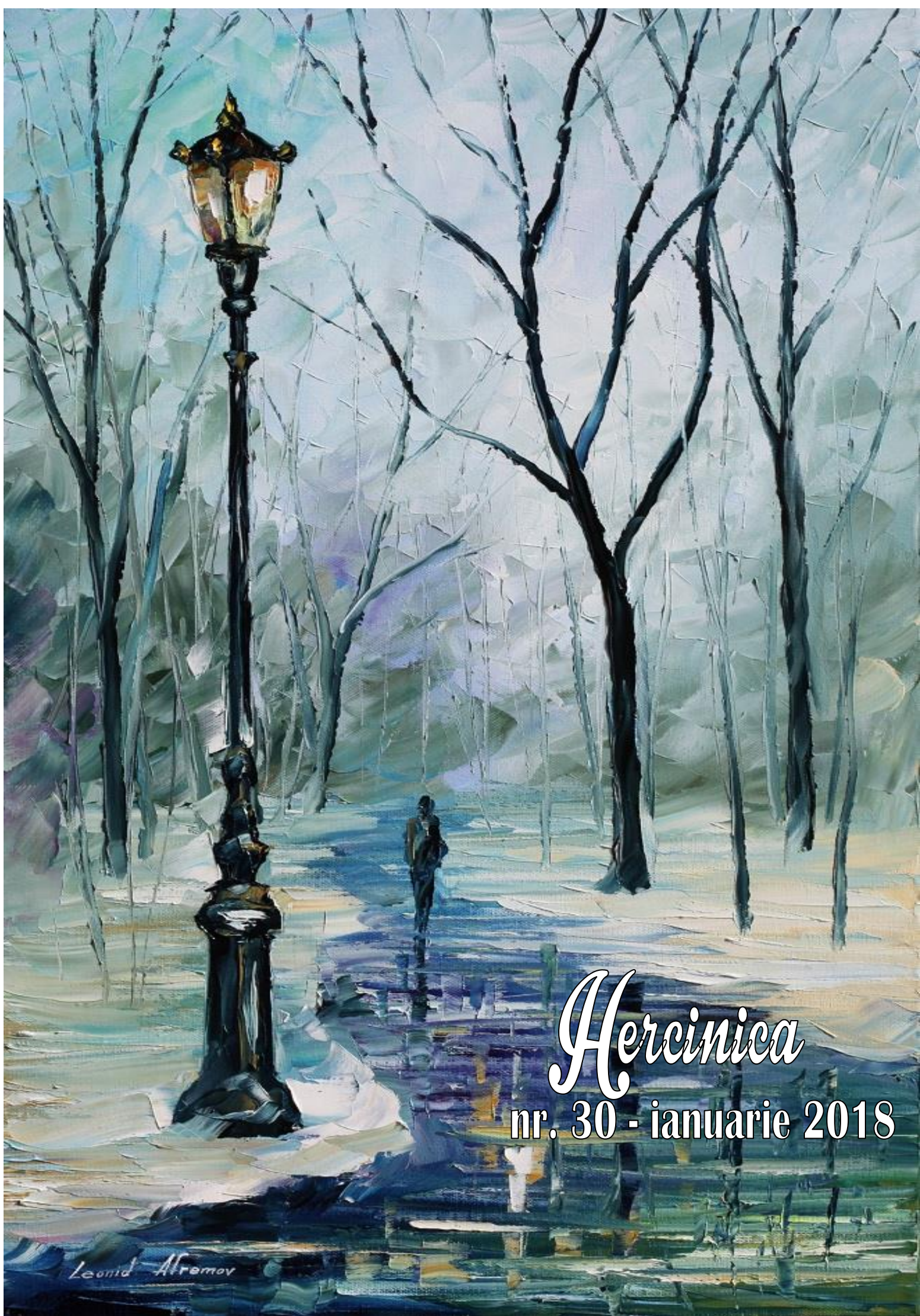
C _____ DA NU

- să redactez diferite documente
- să țin evidențe detaliate ale chetuielilor
- să urmez un curs de afaceri
- să urmez un curs de contabilitate
- să fac operare pe calculator

TOTAL DA

Continuarea în numărul următor!

Hercinica
nr. 30 - ianuarie 2018

Leonid Alremov